

יש שעה שהפל יושב בתוך
האור
כמו אבן חן בתוך עדי זהב
אפשר לחפץ אור פנה
אפשר לאכל אור פנה
אפשר לגמע אור פנה
אפשר לנוע בו לארץ ולרחב
אפשר לשקל אותו בזהב
מלא.

רחל חלפי

תפילת ליל שבת

ציון. קהילה ארצישראלית

מהדורה נסיונית תשפ"ד

בית תפילה
אין-סוף
שאין צורה תופסתו

אהרן דוד גורדון

תוכן עניינים

שער שיר השירים

- 4 לקט פסוקים א'
5 לקט פסוקים ב'
6 שיר השירים המלא
10 שער פיוטים וזמירות שבת
18 שער שירה עברית

שער קבלת שבת

- 46 ידיד נפש
47 לכו נרננה
49 לכה דודי
51 ברכת הילדים
51 מזמור שיר ליום השבת
52 קדיש לאבלות ולאבלים

שער תפילת ערבית

- 53 כל ברואי
54 קריאת שמע
57 תפילת לחש
61 ברכת מעין שבע
63 לדוד ה' אורי וישעי
64 ספירת העומר
68 עלינו לשבח
69 קדיש לאבלות ולאבלים
70 יגדל אלהים חי

שער שיר השירים

אל-גנת אגוז ירדתי לראות באבי הנחל
לראות הפרחה הגפן, הנצו הרמנים.
לכה דודי נצא השדה נלינה בכפרים, נשכימה לכרמים.
נראה אם-פרחה הגפן, פתח הסמדר.
עורי צפון ובואי תימן, הפיחי גני יזלו בשמיו
יבא דודי לגנו ויאכל פרי מגדיו.

לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו,
ליחדא שם יוד ה"י בוא"ו ה"י ביחודא שלים בשם כל ישראל.
הנה אנחנו באים לשורר בקול נעים שיר השירים
לעשות נחת רוח ליוצרנו, לעורר אהבת דודים ביחודא שלים.

דודי נרד לגנו לרעות בגנים להשתעשע וללקוט שושנים
קול דודי דופק פתחי לי תמתי שערי ציון אשר אהבתי

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו. ומעשה דינו כוננה עלינו. ומעשה דינו כוננהו:

לקט פסוקים משיר השירים חלק א'

שיר השירים אשר לשלמה: ישקני מנשיקות פיהו כירטובים דדיך מיין: משכני אחריך
נרוצה הביאני המלך חדריו נגילה ונשמחה בך נזכירה דדיך מיין מישרים אהבוך:
סמכוני באששות רפדוני בתפוחים כרחלת אהבה אני: שמאלו תחת לראשי וימינו
תחבקני: השבעתי אתכם בנות ירושלים בצבאות או באילות השדה אסתעורו ואם-
תעוררו אתהאהבה עד שתחפץ: קול דודי הנהנה בא מדלג עליההרים מקפץ על-
הגבעות: ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי יפתי ולכילך: כיהנה הסתיו עבר הגשם
חלף הלך לו: הנצנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול התור נשמע בארצנו: יונתי
בחגגי הסלע בסתר המדרגה הראיני אתמראיך השמיעני אתקולך כיקולך ערב
ומראיך נאנה: עורי צפון ובואי תימן הפיחי גני יזלו בשמיו יבא דודי לגנו ויאכל פרי
מגדיו: אני ישנה ולבי ער קול דודי דופק פתחי לי אחתי רעיתי יונתי תמתי שראשי
נמלא טל קנצותי רסיסי לילה: לא ידעתי נפשי שמתני מרפכות עמי נדיב:

שער פיוטים וזמירות שבת בעמוד 10

לקט פסוקים משיר השירים חלק ב'

שׁוֹבֵי שׁוֹבְלֵי הַשְּׁוֹלְמִית שׁוֹבֵי שׁוֹבֵי וְנִחְזֶה-בָּךְ מֵהַתְּחִלָּה בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחֲנִים: לְכֵה
דוֹלֵי-נֶצֶא הַשְּׁדָה נְלִינָה בַכְּפָרִים: נִשְׁכִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פָּרְחָה הַגִּפְנוֹן פִּתַּח הַסְּמִדָר
הַנְּצִו הַרְמוֹגִים שָׁם אֶתְּן אֶת־דְּדֵי לֶךְ: שָׁמְאֵלֹ תַחַת רֵאשִׁי וַיִּמְיֵנו תַּחֲבֹקֵנִי: הַשְּׁבַעֲתִי
אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֵהַתְּעִירוּ וּמֵהַתְּעַרְרוּ אֶת־הָאֵהָבָה עַד שֶׁתִּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֲלֵה מִן־
הַמִּדְבָּר מֵתַרְפֻּקַת עַל־דוֹבָה תַחַת הַתְּפוֹחַ עוֹרְרֵתִיךְ שָׁמָּה חִבְלֵתְךְ אִמְךָ שָׁמָּה חִבְלָה
יִלְדֵתְךְ: שִׁימְנֵי כַחֲוָתָם עַל־לֶבֶךְ כַּחֲוָתָם עַל־זְרוּעֶךְ כִּי־עֲזָה כְמוֹת אֵהָבָה קֶשֶׁה כִּשְׂאוֹל
קִנְיָה רֶשֶׁפֶיָה רֶשֶׁפֶיָה אֵשׁ שֶׁלִּהֲבֵתָהּ: מַיִם רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֵהָבָה וַיִּנְהָרוּ
לֹא יִשְׁטַפּוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כָּל־הוֹן בֵּיתוֹ בְּאֵהָבָה בְּזוֹ יִבּוֹזוּ לוֹ: הַיּוֹשֵׁבֶת בַּגִּנֹּיִם חֲבֵרִים
מִקְשִׁיכִים לְקוֹלְךְ הַשְּׁמִיעֵנִי: בְּרַח! דוֹדֵי וְדַמְהֵלְךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפְר הָאֵילִים עַל הַרֵי
בְּשָׂמִים: הַיּוֹשֵׁבֶת בַּגִּנֹּיִם חֲבֵרִים מִקְשִׁיכִים לְקוֹלְךְ הַשְּׁמִיעֵנִי:

רְבוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אַבּוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ,
שֶׁבְזָכוֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאנוּ וְלִמְדָנוּ, שֶׁהוּא קָדָשׁ קְדָשִׁים שֶׁתָּהָא שְׁעָה זו
שְׁעַת רַחֲמִים, שְׁעַת הַקְּשָׁבָה, שְׁעַת הָאֲזָנָה
וְנִקְרָאךְ וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לְךָ וְהַעֲתֵר לָנוּ, וְתִהְיֶה עִם לְבַבְנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ,
וְעַם יְדִינוּ בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה, הַצְּלִחָה וְהַרְוֹחָה, בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּמַעֲפָר
עֲנֵנוּ תְקִימָנוּ, וּמֵאֲשָׁפוֹת דְּלוֹתָנוּ תְרוּמָמָנוּ, וְתִשָּׁיב שְׁכִינְתְךָ לְעִיר קְדֻשָׁךְ בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

שער שירה עברית בעמוד 18

פרק א

שיר השירים אשר לשלמה: ישקנלי מנשיקות פיהו כִּיטובים דְּדִידךְ מִיַּיִן: לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טובים שְׁמֵן תּוֹרֵךְ שְׁמֶךָ עַל-כֵּן עֲלַמּוֹת אֶהְבוּךָ: מִשְׁכְּנֵי אַחֲרֶיךָ נְרוּצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בָּךְ נִזְכִּירָה דְּדִידךְ מִלֵּיַן מִישָׁרִים אֶהְבוּךָ: שְׁחֹרָה אֲנִי וְנֹאזָה בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֵהְלִי קָדָר כִּירִיעוֹת שְׁלֵמָה: אֶל-תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרְחֹרֶת שִׁשְׁזַפְתָּנִי הַשֶּׁמֶשׁ בָּנִי אֲמִי נְחֹר-כִּי שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי: הִגִּידָה לִי שְׂאֵהְבָה נִפְשִׁי אִיכָּה תִרְעָה אִיכָּה תִרְבִּיץ בְּצִהְרֵי שְׁלֵמָה אֶהְיֶה כְּעֵטְלָה עַל עֲדְרֵי חֲבָרֶיךָ: אִם-לֹא תִדְעִי לָךְ הִיפָּה בְּנֹשִׁים צְאִי-לָךְ בְּעַקְבֵי הַצֹּאן וְרַעֲלִי אֶת-גְּדִיתֶיךָ עַל מִשְׁכְּנוֹת הָרָעִים: לְסִסְתִּי בְּרַכְבִּי פָרְעָה דְמִיתֶיךָ רַעֲיָתִי: נֶאֱוָו לְחִינֶיךָ בְּתָרִים צִוְאָרְךָ בְּחֹרוֹזִים: תּוֹרִי זָהָב נַעֲשֶׂה לָךְ עִם נְקֻדּוֹת הַכֶּסֶף: עַד-שֶׁהַמֶּלֶךְ בְּמִסְבּוֹ נִרְהִי נִתָּן רִיחוֹ: צִוּוֹר הַמַּרְוֹ הַדּוּדִי לִי בֵּין שְׂדֵי יָלִין: אֲשַׁלֵּל הַכֶּפֶרֶא הַדּוּדִי לִי בְּכַרְמֵי עֵין גְּדִי: הַנֶּהֱפֵה רַעֲיָתִי הַנֶּהֱפֵה עֵינֶיךָ יוֹנִים: הַנֶּהֱפֵה דוּדִי אֶף נָעִים אֶף-עַרְשֵׁנוֹ רַעֲנָנָה: קָרוֹת בְּתֵינּוֹ אֲרוֹזִים רַהִיטְנוֹ בְּרוֹתֵי:

פרק ב

אני חבצלת השוון שושנת העמקים: כְּשׁוֹשְׁנָה בֵּין הַחֹחוּסִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין הַבְּנוֹת: כְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי הַיַּעַר כֵּן דוּדִי בֵּין הַבְּגִים בְּצִלוֹ חֲמֻדָּתִי וְיִשְׁבְּתִי וּפְרִיָו מִתּוֹק לַחֲכִי: הִבִּיאֲנִי אֶל-בַּיִת הַיַּיִן וְדָגְלוּ עָלַי אֶהְבָּה: סִמְכוּנִי בְּאִשִּׁישׁוֹת רַפְדּוּנִי בְּתַפּוּחִים כִּיחֹלֶת אֶהְבָּה אֲנִי: שְׁמֵאלוֹ תַחַת לְרֵאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ תַחְבֻּקְנִי: הַשִּׁבְעֵתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצַבָּאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשֶּׁדָּה אִם-תִּעְרִוּוּ וְאִם-תִּעְוֹרְרוּ אֶת-הָאֶהְבָּה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: קוֹל דוּדִי הִנְהַנֶּה בְּאֵ מִדְּלַג עַל-הַתְּהָרִים מִקְפֵּץ עַל-הַגְּבָעוֹת: דוּמָה דוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְרֵ הָאֵילִים הִנְהַנֶּה עוֹמֵד אַתָּר כְּתֵלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מִן-הַחֲלֹנוֹת מְצִיץ מִן-הַחֲרָכִים: עֲנָה דוּדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וּלְכִי-לָךְ: כִּי-הִנֵּה הַסִּטִּיו עָבַר הַגֶּשֶׁם חָלַף הַלֶּךְ לוֹ: הַנִּצְנִים נִרְאוּ בְּאֶרֶץ עֵת הַזְמִיר הַגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאֶרְצֵנוּ: הַתֵּאֲנָה חֲנֻטָּה פְּגִיָה וְהַגִּפְנִים סְמֻדָּר נִתְנוּ רִיחַ קוּמִי לָךְ רַעֲיָתִי יָפְתִי וּלְכִי-לָךְ: יוֹנָתִי בַחֲגִי הַסֵּלַע בְּסִתְרֵי הַמְּדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת-מַרְאֵיךָ הַשְׁמִיעֵנִי אֶתִּיקוּלָךְ כִּיִּיקוּלָךְ עָרַב וּמַרְאֵיךָ נֹאזָה: אֶחְזוּר-לָנוּ שׁוֹעֲלִים שׁוֹעֲלִים קִטְנִים מִחֲבָלִים כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סְמֻדָּר: דוּדִי לִי וְאֲנִי לוֹ הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: עַד שִׁיפּוּחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצֵּלִים סֵב דְּמַה-לָךְ דוּדִי לְצִבִּי אוֹ לְעַפְרֵ הָאֵילִים עַל-הַרִי כְּתוֹר:

פרק ג

על־משִׁבְּבֵי בְּלִילוֹת בְּשִׁשִּׁי אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי בְּקִשְׁתּוֹ וְלֹא מִצְּאֵתוֹ: אֶלּוּמָה נָא
וְאִסּוּבְכֶה בְּעִיר בְּשׁוּקִים וּבְרַחֲבוֹת אֲבָקֶשָׁה אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי בְּקִשְׁתּוֹ וְלֹא מִצְּאֵתוֹ:
מִצְּאוּנִי הַשְּׂמָרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי רְאִיתֶם: כִּמְעַט שְׁעֵבְרָתִי מֵהֶם עַד
שִׁמְצָאתִי אֶת שְׁאֵהֶבָה נִפְשֵׁי אֲחֻזּוֹתַי וְלֹא אֶרְפְּנוּ עַד־שֶׁהִבֵּיאֲתוּ אֶל־בֵּית אִמִּי וְאֶל־חֲדָר
הַדּוֹרָתִי: הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם בְּצִבְאוֹת אוֹ בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אִסְתַּעֲרוּ וְאִם־
תִּעְוְרוּ אֶת־הָאֵהֶבָה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר כְּתִימְרוֹת עֲשׂוּן מִקְטָרֶת מוֹר
וְלִבְנָה מִפֶּל אֲבָקָת רוּכָל: הִנֵּה מִשְׁתוֹ שְׁלִשְׁלֹמָה שְׁשִׁים גְּבָרִים סָבִיב לָהּ מִגְּבֻרֵי יִשְׂרָאֵל:
כָּל־סֵם אֲחֻזֵי חֵרֶב מִלְמַדֵי מִלְחָמָה אִישׁ חֲרָבוֹ עַל־יְרֻכּוֹ מִפְּחַד בְּלִילוֹת: אֶפְרַיִן עָשָׂה לוֹ
הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה מַעֲצֵי הַלְּבָנוֹן: עִמּוּדָיו עָשָׂה כֶּסֶף רִפְדוֹתָיו זָהָב מִרְכָּבוֹ אֶרְגָּמָן תּוֹכוֹ רִצְפוֹ
אֲהָבָה מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַיִם: צָאִינָה וְרָאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ שְׁלֹמָה בְּעֶטְרָה שְׁעֵטְרָה
לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׁמִתָּת לְבוֹ:

פרק ד

הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיַתִּי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר הָעוֹזִים שְׁגֹלְשׁוֹ מִהָר
גִּלְעָד: שְׁנִיף כְּעֶדֶר הַקְּצִיבוֹת שְׁעָלוּ מִן־הַרְחֻצָה שְׁכָל־סֵם מִתְּאִימוֹת וּשְׁפֹלָה אֵין בְּהֶם:
כְּחוּט הַשְּׂנִי שִׁפְתֵיךָ וּמִדְּבָרֶיךָ נִאֻהָ כְּפֹלַח הַרְמוֹן רִקְתֶּךָ מִבְּעַד לְצַמְתֶּךָ: כְּמַגְדֵּל דָּוִד
צִוְאָרֶךְ בְּנוֹי לְתַלְפִּיאוֹת אֶלֶף הַמַּגָּן תִּלְוִי עָלָיו כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: שְׁנֵי שַׁבָּתֶיךָ כְּשְׁנֵי עֶפְרַיִם
תְּאוּמֵי צִבְיָה הַרוּעִים בְּשׁוֹשָׁנִים: עַד שִׁפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים אֶלֶף לִי אֶל־תֵּר הַמּוֹר
וְאֶל־גִּבְעַת הַלְּבֹנָה: כֶּלֶךְ יָפָה רַעֲיַתִּי וּמוֹם אֵין בָּךְ: אֲתִי מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן תְּבוֹאִי
תְּשׁוּרִי מִרֹאשׁ אֲמָנָה מִרֹאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמְּעֻנוֹת אֲרִיֹת מִהַרְרֵי נְמָרִים: לִבְבַתְּנִי
אֲחֻתִי כָלָה לִבְבַתְּנִי בֶּאֱחָד [בְּאֲחָת] מַעֲיִנֶיךָ בְּאֲחָד עֲנַק מִצְּוֹרֵיךָ: מַה־יְפּוֹ דִדֶיךָ אֲחֻתִי
כָלָה מַה־טָבוֹ דִדֶיךָ מִלֵּין וְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ מִכָּל־בְּשָׂמִים: נִפְתַּת תִּטְפְּנָה שִׁפְתוֹתֶיךָ כָלָה דְּבַשׁ
וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנֶיךָ וְרִיחַ שְׁלֹמֹתֶיךָ כְּרִיחַ לְבָנוֹן: גָּזָל נְעוּל אֲחֻתִי כָלָה גָּזָל נְעוּל מַעֲזָן
חֲתוּם: שְׁלַחֲךָ פְּרָקֶס רְמוֹנִים עִם פְּרֵי מַגְדָּים כְּפָרִים עִם־נְרָדִים: נָרְדָּא וְכַרְפֶּס קִנְיָה
וְקַנְמוֹן עִם כָּל־עֲצֵי לְבוֹנָה מִרְ וְאֵהֲלוֹת עִם כָּל־רֵאשֵׁי בְּשָׂמִים: מַעֲזָן גִּנְיָם בְּאֵר מִים חַיִּים
וְנִזְלִים מִן־לְבָנוֹן: עוּרִי צְפוּן וּבּוֹאִי תִמְאֵן הַפִּיחִי גִנְיָ יְזִלוּ בְּשִׁמּוֹ יָבֵא דוֹדִי לְגִנּוֹ וַיֵּאכַל
פְּרֵי מַגְדָּיו:

פרק ה

כְּאֲתִי לְגִנְיָ אֲחֻתִי כָלָה אֲרִיחִי מוֹרִי עִם־בְּשָׂמִי אֲכַלְתִּי יַעֲרִי עִם־דְּבַשִּׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם־
חֶלְבֵי אֲכָלוּ רֵעִים שְׁתוּ וּשְׁכָרוּ דוֹדִים: אֲנִי יְשֻׁנָה וְלִבִּי עָר קוֹלָא דוֹדִי דוּפֵק פְּתַח־יַלִּי

אֲחֵתִי רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמְתִּי שְׂרָאֵשׁי נִמְלֵאֲטָל קְנֻצוֹתַי רְסִיִּי לִלְהָ: פֶּשֶׁטִּי אֶת־כִּתְּנֹתַי אֵיכָכָה אֶלְבָּשְׁנָה רִתְּצֵתִי אֶת־רַגְלִי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם: דּוֹדִי שְׁלַח יָדוֹ מִן־הַחֹר וּמַעֲי הִמּוּ עָלָיו: קִמְתִּי אָנִי לִפְתַּח לְדוֹדִי וְיָדִי נִטְפְּרִמּוֹר וְאֶצְבְּעוֹתַי מוֹר עֵבֶר עַל כַּפּוֹת הַמִּנְעוּל: פִּתְחֵתִי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חִמַּק עֵבֶר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מִצְּאֵתִיהוּ קְרָאתִיו וְלֹא עָנְנִי: מִצְּאֵנִי הַשְּׂמֵרִים הַסְּבָבִים בְּעִיר הַכּוֹנִי פִּצְעוּנִי נִשְׁאוּ אֶת־רִדְיִי מֵעָלִי שְׂמֵרֵי הַחֲמוֹת: הַשְּׂבַעֲתִי אַתְּכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם־תִּמְצְאוּ אֶת־דּוֹדִי מִה־תִּגְיָדוּ לוֹ שְׂחוֹלֵת אֲהַבָּה אָנִי: מִה־דוֹרְבָה מְדוֹד הֵיפָה בְּנָשִׁים מִה־דוֹרְבָה מְדוֹד שְׂפָכָה הַשְּׂבַעֲתָנוּ: דּוֹדִי צַח וְאוֹרִים דְּגוּל מְרַבָּה: רֵאשׁוּ כְּתָם פֶּז קְנֻצוֹתַי תִּלְתְּלִים שְׂחוֹרוֹת כְּעוֹרֵב: עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל־אֶפְיָקִי מִיָּם רִחְצוֹת בְּחֶלֶב יִשְׁבוֹת עַל־מִלְּאֵת: לְחִירוֹ כְּעֹרוּגַת הַבָּשָׂם מְגֻדְלוֹת מְרַקְחִים שְׂפֹתוֹתַי שׁוֹשְׁנִים נְטֻפּוֹת מוֹר עֵבֶר: יָדוֹ גְּלִילִי זָהָב מִמְּלֵאִים בְּתַרְשִׁישׁ מַעֲוִי עֲשֵׂת שֵׁן מַעֲלַפֵּת סְפִירִים: שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ מִסְּדֵים עַל־אֲדָנִי פֶז מְרָאֵהוּ כְּלַבָּנוֹן בְּחוֹר כְּאַרְזִים: חֹר מִמְתַּקִּים וְכָלוּ מִחֲמַדִּים זֶה דּוֹדִי וְזֶה רַעֲיָ בְנוֹת יְרוּשָׁלַם:

פרק ו

אָנָה הֶלֶף דּוֹדְךָ הֵיפָה בְּנָשִׁים אָנָה פָּנָה דּוֹדְךָ וּנְבַקְשָׁנוּ עִמָּךָ: הוֹדִל יָבֵד לִגְנוֹ לַעֲרוּגוֹת הַבָּשָׂם לַרְעוֹת בְּגָנִים וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: אָנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: יָפָה אַתְּ רַעֲיָתִי כְּתַרְצָה נֵאנָה כִּירוּשָׁלַם אֵימָה כְּנֻדְגָלוֹת: הַסְּבִי עֵינֶיךָ מִנְּגִדִי שֶׁהֶם הִרְהִיבֵנִי שְׂעָרְךָ כְּעָדֵר הָעֹזִים שְׂגִלְשׁוֹ מִזֶּה־הַגֵּלְעָד: שְׂנִיךָ כְּעָדֵר הָרַחֲלִים שְׂעָלוּ מִן־הַרְחֻצָה שְׂכַלְמֵם מִתְּאִימוֹת וְשַׂכְלָה אֵין בְּהֶם: כְּפֹלַח הַרְמוֹן רַקְתָּךְ מִבְּעַד לְצַמְתָּךְ: שְׂשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת וּשְׂמָנִים פִּילְגָשִׁים וְעֵלְמוֹת אֵין מִסְּפָר: אֶתֶת הַיָּא יוֹנָתִי תַמְתִּי אֶתֶת הַיָּא לְאִמָּה בְּרָה הַיָּא לִי לְדַלְתָהּ רְאוּהָ בְנוֹת וַיֵּאשְׁרוּהָ מְלָכוֹת וּפִילְגָשִׁים וַיְהַלְלוּהָ: מִיַּזְאוֹת הַנְּשַׂקְפָה כְּמוֹ־שְׂחַר יָפָה כְּלַבָּנָה בְּרָה כְּחֵמָה אֵימָה כְּנֻדְגָלוֹת: אֶל־גִּנַּת אֲגוּזֵי יְרֻדְתִּי לְרְאוֹת בְּאֵבִי הַנַּחֲל לְרְאוֹת הַפְּרָתָה הַגֵּפֶן הַנְּצוּ הַרְמָנִים: לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי שְׂמַתְנִי מִרְכַּבוֹת עֲמִירְדִּיב:

פרק ז

שׁוֹבִי שׁוֹבִי הַשְּׂוֹלְמִית שׁוֹבִי שׁוֹבִי וּנְחַזֶּה־בָּךְ מִה־תְּחִיזוּ בְּשׁוֹלְמִית כְּמַחֲלַת הַמַּחְנָנִים: מִה־יָפוּ פְּעַמֶּיךָ בְּנֻעָלִים בְּתִנְדִּיב חֲמוּקֵי יְרֻכֶיךָ כְּמוֹ חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָמֵן: שְׂרָרְךָ אֲנִי הַסֵּהֵר אֶל־יַחֲסֵר הַמְּזוּג בְּטָנְךָ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה בְּשׁוֹשְׁנִים: שְׂנֵי שְׂבִיךָ כְּשֵׁנֵי עֶפְרַיִם תְּאָמְרִי צְבִיָּה: צִוְּאָרְךָ כְּמִגְדַל הַשֵּׁן עֵינֶיךָ בְּרַכּוֹת בְּחֻשְׁבוֹן עַל־שְׂעָרֵי בְּתַרְבִּים אַפְּךָ כְּמִגְדַל הַלְּבָנוֹן צוֹפָה פָּנָי דְּמָשֶׁק: רֵאשְׁךָ עֲלֶיךָ כְּכַרְמֵל וְדַלְתֵי רֵאשְׁךָ כְּאַרְגָּמָן מְלֹךְ אֶסוּר בְּרֵהֻטִים: מִה־יָפִיתִי וּמִה־נִּעְלַמְתִּי אֲהַבָּה בְּתַעֲנוּגִים: זֹאת קוֹמַתְךָ דְּמַתְּהָ לְתַמָּר וְשְׂבִיךָ לְאִשְׁכּוֹלוֹת: אֲמַרְתִּי אֶעֱלֶה בְּתַמָּר אֲחַזֶּה בְּסַנְסֻנִי וַיְהִירֵנָא שְׂבִיךָ כְּאִשְׁכּוֹלוֹת הַגֵּפֶן וַרִיחַ

אָפֿךּ פּתּפּוּחִים: וְחַפֿךּ כִּינּוּ הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוּדֵי לְמִישְׁרִים דּוֹכֵב שִׁפְתֵי יִשְׁנִים: אֲנִי לְדוּדֵי וְעַלֵי תְּשׁוּקָתוֹ: לֶכֶה דוּדֵי נִצָּא הַשְׁדָּה נְלִינָה בְּכַפְּרִים: נִשְׁפִּימָה לְכַרְמִים נִרְאָה אִם פְּרִתָּה הַגִּפְּוֹן פִּתַח הַסְּמִדָר הַנִּצּוּ הַרְמוּנִים שֵׁם אֶתֵּן אֶת־דוּדֵי לֶךְ: הַדּוּדֵי אִים נְתַנּוּרִית וְעַל־פִּתְחֵינוּ כְּלִמְגִדִים חֲדָשִׁים גַּם־יִשְׁנִים דוּדֵי צְפִנְתִּי לֶךְ:

פרק ח

מִי יִתְנַדֵּךְ כְּאֵחַ לִי יוֹנֵק שְׂבִי אִמִּי אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךָ גַּם לֹא־יָבוּזוּ לִי: אֲנִי־הִגֵּךְ אֲבִיאָךְ אֶל־בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךָ מִיָּזֵן הַרְקַח מַעֲסִים רַמְנִי: שְׂמֵאלוֹ תַחַת רֵאשִׁי וַיִּמְנֵנוּ תַחַת־בְּקִנִּי: הַשְּׂבַעֲתִי אֶתְכֶם בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם מַה־תַּעֲרֹרוּ וּמַה־תַּעֲרֹרוּ אֶת־הָאֲהָבָה עַד שִׁתְּחַפֵּץ: מִי זֹאת עֹלָה מִן־הַמִּדְבָּר מִתְרַפֶּקֶת עַל־דוּדָה תַחַת הַתְּפֹתִי עוֹרֶרְתִּיךְ שָׂמָה חֲבַלְתִּיךְ אֲמַךְ שָׂמָה חֲבָלָה יְלַדְתִּיךְ: שִׁמְנֵי כַחוֹתֶם עַל־לֶבֶךְ כַחוֹתֶם עַל־זְרוּעֶךְ כִּי־עֲנָה כְמוֹת אֲהָבָה קָשָׁה כִשְׂאוֹל קִנְאָה רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אֵשׁ שֶׁלֹּה־תִבְתֶּי: מִיָּס רַבִּים לֹא יוֹכֵלוּ לְכַבּוֹת אֶת־הָאֲהָבָה וְנִהְרֹת לֹא יִשְׁטָפוּהָ אִם־יִתֵּן אִישׁ אֶת־כְּלֵיהֶן בֵּיתוֹ בְּאֲהָבָה בּוֹז יָבוּזוּ לוֹ: אֲחֹת לְנֹהֵרֵטְנָה וְשׂוֹדִים אֵין לָהּ מַה־נַּעֲשֶׂה לְאַחֲתָנוּ בְּיוֹם שִׁיד־בְּרִיבָה: אִם־חֹמָה הִיא נִבְנָה עֲלֶיהָ טִירַת כֶּסֶף וְאִם־דָּלַת הִיא נִצּוּר עֲלֶיהָ לֹחַ אֲרוֹז: אֲנִי חוֹמָה וְשׂוֹדֵי פְּמַגְדָּלוֹת אֲזוּ הֵייתִי בְעֵינֵי כְמוֹצֵאת שְׁלוֹם: פָּרַם הִיָּה לְשִׁלְמָה בְּכַעַל הַמֹּזֵן נָתַן אֶת־הַכֶּרֶם לְנֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפִרְיוֹ אֶלֶף כֶּסֶף: פָּרְמִי שְׁלִי לְפָנֵי הָאֵלֶף לֶךְ שְׁלֵמָה וּמֵאֲתִים לְנֹטְרִים אֶת־פְּרִיו: הַיּוֹשֵׁבֶת בְּגוֹיִם חֲבֵרִים מְקוֹשִׁיבִים לְקוֹלֶךְ הַשְּׂמִיעֵינִי: בְּרַח! דוּדֵי וְדַמְהֵלֶךְ לְצַבִּי אוֹ לְעַפֵּר הָאֵילִים עַל הַרֵי בְּשָׂמִים:

רַבּוֹן כָּל הָעוֹלָמִים, זֶהִי רַצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל־הִי אֲבוֹתֵינוּ וְאִמּוֹתֵינוּ, שְׂבִיבֹת שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר קָרָאנוּ וְלִמְדָנוּ, שֶׁהוּא קֹדֶשׁ קִדְשִׁים, בְּזִכּוֹת פְּסוּקֵינוּ, וּבְזִכּוֹת תְּבוּתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת אוֹתֵינוּ, וּבְזִכּוֹת נִקְדוּתֵנוּ, וּבְזִכּוֹת טְעָמֵינוּ וְצְרוּפֵינוּ וְרַמְזֵינוּ וְסוּדוּתֵנוּ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְּהוּרִים הַנוֹרְאִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתֵּהָא שְׂעָה זוּ שְׂעַת רַחֲמִים, שְׂעַת הַקְּשִׁבָה, שְׂעַת הַאֲזִנָּה, וְנִקְרָאךְ וְתַעֲנֵנוּ, נַעֲתִיר לֶךְ וְהַעֲתֵר לָנוּ, וַיְהִיָּה עוֹלָה לְפָנֶיךָ קְרִיאַת וְלִמּוּד שִׁיר הַשִּׁירִים כְּאֵלוֹ הַשְּׁגָנוּ כָּל הַסּוּדוֹת הַנִּפְלְאוֹת וְהַנוֹרְאוֹת אֲשֶׁר הֵם חֲתוּמִים וְסֻתּוּמִים בּוֹ כְּכֹל תְּנַאֲרוֹ, וְנִזְכָּה לְמָקוֹם שֶׁהִנְפְּשׁוֹת, הַרוּחוֹת וְהַנְּשִׁמוֹת נִחְצְבוֹת מִשָּׁם, וּמֵלֵא כָּל מַשְׁאָלוֹת לְבַנו לְטוֹבָה, וְתִהְיֶה עִם לְבַבְנוּ וְאִמְרֵי פִינוּ בְּעַת מַחְשְׁבוֹתֵינוּ, וְעַם דִּינֵנוּ בְּעַת מַעֲבָדֵינוּ, וְתִשְׁלַח בְּרַכָּה, הַצְּלַחָה וְהַרוּחָה, בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדֵינוּ, וּמַעֲפָר עֲנֵנוּ תְּקִימָנוּ, וּמֵאֲשֵׁפוֹת דְּלוּתָנוּ תְּרוּמָנוּ, וְתִשָּׁיב שְׂכִינְתֶךָ לְעִיר קְדוֹשְׁךָ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, אָמֵן:

שער פיוטים וזמירות שבת

קול דודי דודי דופק
דודי דופק פתחי-לי
פתחי-לי אחתי רעיתי יונתי תמתי
שיר השירים

יערת דבש על לשונך לבנה כלבנה
ערכו לי שירי הגיונה פצחי לי שיר ורננה
עתה אמיר לך זמנה אחרי בלותך עדנה
שושנה אגדיל ששונך שושנה רעננה

שבעת נוד במדינות ובמדבר מלון אורחים
חוץ למנוחות שאננות ומשכנות מבטחים
את רעיתי בין הבנות כשושנה בין החוחים
הכאיבוך הרווחך לענות מפל עבר ופנה

ראה ראיתי דמעתך על פניך נתכה
אצל מזור אל מפתך גם לשברך ארוכה
יש תקנה לאחריתך ושבו בנים למלוכה
וצרים שומרים רעתך יהיו משל ושנינה

אל סף נכסף אל לבך הוא בנוי לתלפיות
שם אקבצך ואשיבך ממעונות אריות
ושמה אשכן בקרבך כמו שנים קדמוניות
עוד לנצח לא אעזבך יונה לחרב יונה
רבי ישראל נג'ארה

למה הקץ נסתם נא
עמי כמה לו נאסר נא
חובי מהר סלח נא
חטאי כשלג חור נא
ובנה בית בחירתתי
וחושה לעזרתתי
ואקריב לך עולתי
כי חסדך עלי גבר
רבי רפאל ענתבי

שער אשר נסגר
וצבי אשר ברח
ליום בואך עדי
שם ריחך הטוב
מה זה דמות דודך
כי תאמרי אלי
ההוא יפה עין
רעי ודודי זה
קומה פתחהו
אלי שלחהו
ללין בבין שדי
עלי תניחהו
כלה יפה-פיה
שלחהו וקחהו
אדם וטוב ראי
קומה משחהו
ר' שלמה אבן גבירול

עת דודים כלה בואי לגני
חלף הגשם הסתו עבר
נצא השדה נלין במדבר
יפית ונעממת כש'לג שגף
צאי נא ורעי בעקבי צאנך
יךדתי עפרה לרעות בגנים
אריתי מורי ללקוט שושנים
מים רבים לא יוכלו לכבות
מיום נדודך נשאתי ריבות

פרחה הגפן הגן רמוני
קומי רעיתי החשק גבר
שם אתן דודי לך מתמר עיני
דבש וחלב תחת לשונך
קולך השמיעיני מראף הראיני
לראות כיפוך עיניך יונים
ערכתני שלחן מסכתני ייני
את האהבה לילה לא תשבות
עוד אם אשפך תשפח ימיני

אלת חן בגלות תסמכני
לכוס יינה אני תמיד מזומן
שתו דודים לעומתי ושכרו
בהיכל בת מלכים הכבודה
זמן הפריד לכל רעים ודודים
יקשר חן וחסד על גברת
מפרשו בענן עבי שחקים
שעריה חמשים הם קבועים
תעורר אהבת רחל לבנים
אלקים חיש לעמך ישועה
שלומי לב ברוב שלום תסובב

ובלילה בתוך חיקה מלוני
ונתערב חמד יינה בייני
והעירו לשכל רעיוני
ושולחנה מזומן להמוני
אכל דודי באהבה ימשכני
במעגל חן וחסד יזכרני
לרעיתי והיא תפיק רצוני
זכות לאה בבינה תסעדני
בסוד מלכות עשירית תעלני
בעת רצון תצחצח גרוני
בני איש תם סגולת אב המוני
רבי שלום שבזי

שלום לך דודי
שלום לך מאת
לקראת אחותך רוע
ויצ'לח כבן ישי
מה לך יפהפיה
ותצלצלי קולך
העת אשר תחפוז
עתה ועליוך

הצח והאדמון
רקה כמו רמון
צא נא להושיעה
רבת בני עמון
כי תעוררי אהבה
כמעיל בקול פעמון
אהבה אחישנה
ארד כטל חרמון

רבי שלמה אבן גבירול

צמאה לך נפשי כמה לך בשרי
בארץ ציה וענף בלי מים.
כן בקדש חזיתיד לראות ענף וכבודך

תהלים

אָעוּפֿה אָשְׁכֵנָה וְאַרְחִיקָה נָדָד
בְּמִדְבָּר אֱלִינָה וְאוּלַי אָמְצָא דָוִד

נָשֶׁק אֶהְבֵּתוּ בְּלִבֵּי בַעֲרָה
מִיּוֹם פְּרֻדְתּוֹ נִפְשֵׁי עָלֵי מָרָה

יְדִיד מְנִי בְּרַח הַלֶּף עֲזַבְנִי
אִיזוֹ דֶּרֶךְ אָרַח וְאַלְכָה גַם אָנִי

חֲמוּדָה יִקְרָה רַבַּת הַמַּעֲלוֹת
גַּם מִפֶּז נִבְחָרָה צְאִי נָא בְּמַחֲלוֹת

זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ נְעוּרַיִם
הֵיכַלְךָ אֲנִסֶּד בְּאַבְנֵי סְפִירַיִם

קוֹל דוֹדֵי הַנָּהּ בָּא מִדְּלָג עַל הַהָרִים
קוֹמִי לָךְ אֶהוּבָה כִּי בָּא קֶץ דְּרוּרַיִם
רְבִי יִצְחָק אַבִּיחֲצִירָא

אֵל רַם חֲסִין יְהִי שׁוֹכֵן עֲלֶיךָ
מִהָרָה גּוֹאֵל לְעַם שְׁבֻטֵי יְהִי

אֵל נִשְׂא וְרַם גְּלָה קֶץ נַעֲלָם
לְבַנֵּי אַבְרָהָם עִם בְּחַר לֹו יְהִי

שׁוֹכֵן בְּשַׁחַק מֵהֶם אֵל תִּרְחַק
לְזַרַע יִצְחָק הוֹצֵא לְרוּיָהּ

לְעִיר תִּפְאַרְתָּךְ קִבֵּץ עֲדֻתָךְ
לְבַנֵּי יַעֲקֹב שְׁלַח אֵלֶיךָ

מִקְדָּשׁ הַדּוֹמָךְ יִשִּׁיר בּוֹ עֲמֻךְ
בְּשִׁירַת מִשְׁחָה נִבְיָא בְּחִיר יְהִי

הָרַם עִם אֲבִיוֹן וּבְנָה אֶפְרַיִן
לְגִזַּע אֶהְרֹן יִקְרִיבוּ לְיָהּ

חֲזַק וְאַסֵּף לְבַיִת יוֹסֵף
יִרְבוּ וַיִּפְרוּ כְּגֹפֶן פּוֹרֵיָהּ
סימן שלמה חזק

כָּמוֹ אֹר גְּדוֹל פְּנִיךָ עִיר צִיּוֹן הַקְּדוּשָׁה
בְּתוֹךְ אֹר טְהוֹר פְּנִיךָ עִיר צִיּוֹן הַקְּדוּשָׁה

סְלֵם סְלֵם לְקִי
סְלֵם סְלֵם לְקִי

הָגֵר אֶבְהוּינָה
בֵּית מִקְדָּשׁוֹ סְלֵם

יְרוּסָלַם סְלֵם
בֵּית מִקְדָּשׁוֹ סְלֵם

שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ
שְׁלוֹם שְׁלוֹם שְׁלוֹם לָךְ

הָגֵר אֶבְהוּינָה
אֶרֶץ אֲבוֹתֵינוּ

סְלֵם סְלֵם לְקִי
סְלֵם סְלֵם לְקִי

סְלֵם סְלֵמָה סְלֵמָה

תרגום: אבג'ה מדהני / נוסח עברי: אלמוג בהר

הנץ רמון פרחה גפני

יעלה יעלה בואי לגני

ויאכל את פרי מגדיו
איף יחידה אשב על פני

יבוא דודי יחיש צעדיו
אם ידירי ארכו נדודיו

שובי אתי, ואני אשובה
כי בתוכך אתן משפני

שובי אלי, את בת אהובה
הנה עמי זאת אות כתובה

ולבת מאז אותי קניתי
ואיף תאמר כי אהבתני

רעי, דודי, נפשי פדית
עתה לי בין עמים זרית

ולתהלה ולטוב שריתיך
על כן אושיבך על דוכני

אימתי, לטוב זריתיך
כי אהבת עולם אהבתיך

עתה מהר תאסף נדודי
ושם אקריב לך את קרבני

לו יהי כדברך, ידירי
ולתוף ציון נחה גרודי

כי ציץ ישעי רענן ורטב
וחיש אשלח לך את סגני

חזקי רעיה חכך קיין טוב
ולצריך אכרות ואחטב

רבי ישראל נג'ארה

אנת הוא מלכא מלך מלכיא

שפר קדמי להחויא
לך אלהא קדישא ברא כל נפשא
חינת ברא ועוף שמיא
מפיך רמיא זקיף כפיפין
לא יעול גבורתך בחושבניא
פרוק ית ענף מפס אריותא
עמך די בחרת מפל אמיא
אתר די ביה יחדון רוחין ונפשין
בירושלים קרתא דשפריא

רבי ישראל נג'ארה

יה רבון עלם ועלמא

עובדי גבורתך ותמהיא
שבחין אסדר צפרא ורמשא
עירין קדישין ובני אנשא
רבובין עובדך ותקיפין
לו יחי גבר שגין אלפין
אלהא די ליה יקר ורבותא
ואפיק ית עמך מגו גלותא
למקדשך תוב ולקדש קדשין
ויזמרון לך שירין ורבשין

שבחי ירושלים את ה' הללי אלהיך ציון

כי חזק בריחי שערך ברך בניך בקרבך
תהלים

אָרץ הַקְדוּשָׁה יְקָרָה חֲמוּדָה
לְתוֹרָה וּתְעוּדָה תִּקְרָא דְרוּשָׁה

בְּאֲמַצֵּעַ הָעוֹלָם הוֹסֵד יְסוּדְתָךְ
מִשְׁמַיִם סֵלֶם נִצָּב לְעַמְתָּךְ
מוֹרָה בְּשִׁלְמוֹתָךְ כִּי אֵת הַנִּבְחָרְתָּ
פָּנָה מִיַּקְרָת וְאָבֵן הוֹאֵשָׁה

רָמָה עַל גְּבוּלֵי תֵבֵל רַב יְקָרָךְ
בְּפֹז לֹא יִסְלָה וּבִסְפִיר עֲפָרָךְ
גַּם מַחֲכִים אֲוִירָךְ וּמְאִירַת עֵינַיִם
בֵּת רְיוֹשָׁלַיִם בְּלִבְבוֹת חְרוּשָׁה

הוֹמְיָה בְּאָבֶל עֲנִיָּה סוֹעֲרָה
עוֹד תְּהִי כַתְּבֵל לְעוֹלָם גְּבִירָה
לְשֵׁם וּלְתַפְאֲרַת לְאוֹרְךָ יִלְכוּ
וּבְכֵן יִתְבָּרְכוּ יַחַד אִישׁ וְאִשָּׁה

רבי אברהם סלאמה

אֶהְיֶה אֲשֶׁר אֶהְיֶה רָצָה עַל עֲבָדֶיךָ
וְשִׁמְעַתְּפִלְתוֹ מִמְּעוֹן קִדְשֶׁךָ

הִנֵּה אֲנִי כוֹסֵף לְבֵית מִקְדָּשֶׁךָ
לְרֵאוֹת גָּאוֹן עֲזָךְ וְהוֹד הַדְּרָתֶךָ

רַחֵם יַחֲדָתִי אֲשֶׁר הִיא נִגְדֶיךָ
קִצֵּר לְגִלוּתִי אֲנִי נִשְׁעָן בְּךָ

נִפְשִׁי מִקְנָה לָךְ וְגַם תַּעֲרוֹג לָךְ
שִׁירִים וְחִשְׁבּוֹת כְּגוֹדֵל חֲסָדֶךָ

רבי אהרון מנזלי

אֶהְבֵּת הַדְּרָסָה עַל לִבִּי נִקְשָׁה
וְאֲנִי בְּתוֹךְ גּוֹלָה פְּעָמֵי צוּלָלִים

לוֹ יֵשׁ רְשׁוֹת לִי אֲעֲלֶה אֶתְחַבְּרָה
תוֹךְ שַׁעֲרֵי צִיּוֹן אֲשֶׁר הֵם נְהַלְלִים

שְׁחָרִית וְעַרְבִית בֵּת נְדִיבִים אֲזַכְּרָה
לְבִי וְרַעֲיוֹנֵי בְּחֻשָׁק נִבְהָלִים

בְּנַעֲמִים זְמִירוֹת מְנַדוּד אֶתְעוֹרְרָה
וְאֲנִי וְרַעֲיָתִי בְּרִנָּה צוֹהֲלִים

כִּינּוּ עֲדַת קִדְשׁ בְּשִׁירָה חֲבֵרָה
חֲתָן וְהַפְלָה בְּחַפְזָה נִכְלָלִים

זֶה יוֹם שְׂמֵחוֹת לְאִמָּה יְקָרָה
כִּי הִיא וְרוּדָה חֵן וְחֹסֵד גּוֹמְלִים

יַחֲדוּ עֲלֵי שְׁלֵחַן וְכוֹס דוּדֵי קָרָא
זְמַן שְׂרִידֵינוּ וְכָל הַנְּסַגְלִים

מִכּוֹס יְשׁוּעוֹת אֲשַׁמְחָה וְאֲזַמְרָה
אוֹצִיא לְכָל סוּדֵי וְאֲשִׁיב שׁוֹאֲלִים

שֵׁם טוֹב לְמִשְׁפָּלִים בְּדַעַת יְשָׁרָה
כִּי הֵם עֲלֵי יִצְרָם בְּרֹדְאֵי מוֹשָׁלִים

שְׁלוֹם כְּנָהָר לְעֵדְתִי יִנְהַרָה
זְמַן וְגַם בְּחֹר וְכָל הָעוֹלָלִים

רבי שלום שבזי

על אהבתך אשתה גביעי
שלום לך שלום יום השביעי

ששת ימי מעשה לך כעבדים
אם אעבד בהם אשבע נדודים
כלם בעיני הם ימים אחדים
מאהבתי כך יום שעשועי

אצא ביום ראשון לעשות מלאכה
לערוך ליום שבת המערכה
כי האלהים שם שם הברכה
אתה לבד חלקי מכל יגיעי

מאור ליום קדשי מאור קדושי
שמש וכוכבים קנאו לשמשי
מה לי ליום שני או לשלישי
יסתיר מאורותיו יום הרביעי

אשמע מבשר טוב מיום חמישי
כי מתרת יהיה נפש לנפשי
בקר לעבודתי ערב לחפשי
קרוא אלי שלחן מלכי ורועי

אמצא ביום ששי נפשי שמחה
כי קרבה אלי עת המנוחה
אם נע ונד אלך למצא רוחה
ערב ואשכח כל נודי ונועי

מה נעמה לי עת בין השמשות
לראות פני שבת פנים חדשות
באו בתפוחים הרבו אשיות
זה יום מנוחתי זה דודי ורעי

רבי יהודה הלוי

פי אשמרה שבת אל ישמרני
אות היא לעולמי עד בינו וביני

אסור מצא חפץ לעשות דרכים
גם מלדבר בו דברי צרכים
דברי סחורה או דברי מלכים
אהגה בתורת אל ותחכמני

בו אמצא תמיד נוח לנפשי
הנה לדור ראשון נתן קדושי
מופת בתת לחם משנה בששי
ככה בכל ששי יכפיל מזוני

רשם בדת האל חק אל סגניו
בו לערוך לחם פנים לפניו
על כן להתענות בו על פי נבוניו
אסור לבד מיום כפור עוני

היום מכבד הוא יום תענוגים
לחם ויין טוב בשר ודגים
השמחים בו הם שמחה משיגים
כי יום שמחות הוא ותשמחני

רבי אברהם אבן עזרא

כָּל מְקוֹדֵשׁ שְׁבִיעִי כְּרֵאוֹי לוֹ
כָּל שׁוֹמֵר שְׁבֶת כְּדָת מִחֲלָלוֹ
שְׁכָרוֹ הֶרְבֵּה מְאֹד עַל פִּי פְעֻלוֹ
אִישׁ עַל מַחְנֵהוּ וְאִישׁ עַל דְּגָלוֹ

אוֹהֲבֵי ה' הַמְּחַכִּים כְּבָנֵי אֲרִיאֵל
בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְשִׁמְחוּ כְּמִקְבְּלֵי מִתֵּן נַחֲלִיאֵל
גַּם שָׂאוּ יְדֵיכֶם קוֹדֵשׁ וְאָמְרוּ לֵאלֹהִים
כְּרוּף ה' אֲשֶׁר נָתַן מְנוּחָה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל

דוֹרְשֵׁי ה' יִרְעוּ אַכְרֵהֶם אוֹהֲבֵי
הַמְּאֻחָרִים לְצֵאת מִן הַשְּׁבֶת וּמִמְהָרִים לְבֹא
וּשְׂמֵחִים לְשִׁמְרוֹ וְלַעֲרֹב עֲרוּבוֹ
זֶה הַיּוֹם עֲשֵׂה ה' נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה בּוֹ

זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה בְּמִצְוֹת שְׁבֶת גְּרוּסָה
חֲרוּתָה לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי כְּכֹלָה בֵּין רַעוּתֶיהָ מִשְׁבְּצָה
טְהוּרִים יִירְשׁוּהָ וְיִקְדְּשׁוּהָ בְּמֵאֲמָר כָּל אֲשֶׁר עֲשֵׂה
וְיִכַל אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִלֵּאכְתּוֹ אֲשֶׁר עֲשֵׂה

יּוֹם קָדוֹשׁ הוּא מְבוֹאוֹ וְעַד צֵאתוֹ
כָּל יִרְעֵי יַעֲקֹב יִכְבְּדוּהוּ כְּדָבַר הַמְּלֶךְ וְדָתוֹ
לְנוּחַ בּוֹ וְלִשְׂמוּחַ בְּתַעֲנוּג אָכוֹל וְשָׂתוֹ
כָּל עַדַת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אוֹתוֹ

מִשֶּׁף חֶסֶדְךָ לִידְעֶיךָ אֵל קָדוֹ וְנוֹקֵם
נוֹטְרֵי לַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי זָכוֹר וְשִׁמּוֹר לְהַקֵּם
שְׂמִיחָם כְּבָנֵי שְׁלֹם בְּאוֹר פְּנֶיךָ תִּבְהִיֵּקֵם
יְרוּזֵן מִדְּשָׁן בֵּיתְךָ וְנַחַל עֲדֻנֶיךָ תִּשְׁקֵם

עֲזוֹר לְשׁוֹכְתֵימֵי בְּשְׁבִיעִי בְּחֵרִישׁ וּבְקִצְרֵי עוֹלָמִים
פּוֹסְעִים בּוֹ פְּסִיעָה קְטַנָּה, סוֹעֵדִים בּוֹ לְכַרְךָ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים
צְדָקָתָם תִּצְהִיר כְּאוֹר שְׁבַעַת הַיָּמִים
ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶהְבֵּת תָּמִיד
ה' אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים

~~~~~

יְהִי אָכֻסָּף נָעַם שַׁבָּת

הַמְתַּאֲמֶת וּמְתַאֲדָת בְּסִגְלֶתָךְ
מִשֶּׁךְ נָעַם יִרְאֶתָךְ לְעַם מְבַקְשֵׁי רְצוֹנְךָ
קִדְשֵׁם בְּקִדְשֵׁת הַשַּׁבָּת הַמְתַּאֲדָת בְּתוֹרֶתָךְ
פֶּתַח לָהֶם נָעַם וְרְצוֹן לִפְתוּחַ שַׁעֲרֵי רְצוֹנְךָ

הֲיֵה הוֹה שְׁמוֹר שׁוֹמְרֵי וּמְצַפִּים שַׁבַּת קִדְשְׁךָ
כְּאֵיל תַּעֲרֹג עַל אֲפִיקֵי מַיִם
כֵּן נִפְשֵׁם תַּעֲרֹג לְקַבֵּל נָעַם שַׁבָּת
הַמְתַּאֲדָת בְּשֵׁם קִדְשְׁךָ

~~~~~

מְנוּחָה וְשִׁמְחָה אֹר לְיְהוּדִים
יוֹם שַׁבָּתוֹן יוֹם מְחַמְדִּים
שׁוֹמְרֵיו וְזוֹכְרֵיו הֵמָּה מְעִידִים
כִּי לְשֵׁשׁה פֶּל בְּרוּאִים וְעוֹמְדִים

הַצֵּל מֵאֲחֵרֵי לְפָרֵשׁ מִן הַשַּׁבָּת
לְבַלְתִּי תִהְיֶה סְגוֹר מִהֶם
שֵׁשׁה יָמִים הַמְקַבְּלִים קִדְשָׁה מִשַּׁבַּת קִדְשְׁךָ
וְטַהַר לְבָבָם בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה לְעַבְדְּךָ

שְׁמֵי שָׁמַיִם אֶרֶץ וַיָּמִים
כֹּל צָבָא מְרוֹם גְּבוּהִים וְרָמִים
תַּנִּין וְאָדָם וְחַיֵּת רְאֵמִים
כִּי בְּיַהּ ה' צוֹר עוֹלָמִים

וַיְהִיו רַחֲמֵיךָ מִתְגַּלְלִים עַל עַם קִדְשְׁךָ
לְהַשְׁקוֹת צְמֵאֵי חֶסֶדְךָ מִנְהַר הַיּוֹצֵא מֵעֵדֶן
לְעֵטֶר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּתַפְאֲרָת
הַמְפָאָרִים אוֹתְךָ עַל יְדֵי שַׁבַּת קִדְשְׁךָ
כֹּל שֵׁשׁה יָמִים לְהַנְחִילֵם נְחִלַּת יַעֲקֹב בְּחִירְךָ

הוּא אֲשֶׁר דָּבַר לְעַם סִגְלָתוֹ
שְׁמוֹר לְקִדְשׁוֹ מִבְּאוֹ וְעַד צֵאתוֹ
שַׁבָּת קִדְשׁ יוֹם חֲמֻדָּתוֹ
כִּי בּוֹ שַׁבַּת אֵל מְכַל מְלֹאכְתּוֹ

הַשַּׁבָּת נָעַם הַנְּשָׁמוֹת
וְהַשְּׁבִיעֵי עֲנַג הַרוּחוֹת וְעֵדֶן הַנְּפִשׁוֹת
לְהַתְעַדֵּן בְּאֵהֱבָתְךָ וּיְרֵאֶתְךָ

בְּמִצְוֹת שַׁבָּת אֵל יִחְלִיצֶךָ
קוּם קְרָא אֱלֹוֵי יְחִישׁ לְאַמְצֶךָ
נִשְׁמַת כֹּל חַי וְגַם נַעֲרִיצֶךָ
אֲכוּל בְּשִׁמְחָה כִּי כֹבֵד רִצְוֶךָ

שַׁבַּת קִדְשׁ נִפְשֵׁי חוֹלַת אֵהֱבָתְךָ
שַׁבַּת קִדְשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
בְּצֵל כְּנֶפֶיךָ יְחִסּוּיִן יְרוּזִין מִדְּשֵׁן בֵּיתְךָ

בְּמִשְׁנֵה לְחֵם וְקִדּוּשׁ רִבְּה
בְּרוּב מְטַעְמִים וְרוּחַ נְדִיבָה
יִזְכּוּ לְרַב טוֹב הַמְתַּעַנְגִּים בָּהּ
כְּבִיאַת גּוֹאֵל לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבֹּא

רבי אהרון מקרלין

סימן משה

שער שירה עברית

~~~~~

שיר העמק נתן אלתרמן

בָּאָה מְנוּחָה לְיָגַע
וּמְרִגּוּעַ לְעִמָּל,
לִילָה חֹר מִשְׁתַּרַע
עַל שְׂדוֹת עֵמֶק יִזְרְעֵאל.
טַל מִלְמָטָה וּלְבָנָה מֵעַל,
מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

~~~~~

התרגעות יהודה קרני

אִם יֵשׁ אֵי שֵׁם רְחוֹק
נְוָה קָטָן שֶׁקָּט
וְלוֹ גִזְזוּטָרָה שֶׁל עֵץ
וְעַל גְּדוֹ שֶׁקָּד ;

אִם יֵשׁ אֵי שֵׁם רְחוֹק
וְלוֹ מֵאָה פְּרָסָה,
סִבְתָּא לְנִכְדָתָהּ
תְּשִׁיר שִׁיר עֲרֻשָּׁה ;

כִּי אֲז אַעֲוֹף לְשֵׁם
בְּאֶחָד הָעֲרָבִים
וְשׁוֹב נִמְנָה יְחַדְּדוּ
מִסְפֵּר הַכּוֹכָבִים.

מַה, מַה לִּילָה מְלִיל ?
דְּמָמָה בִּיזְרְעֵאל.
נוּמָה עֵמֶק, אֶרֶץ תְּפֹאֲרָת,
אֲנֹו לָךְ מִשְׁמֶרֶת.

יָם הַדְּגָן מִתְנַוְעֵעַ,
שִׁיר הָעֵדָר מִצְלִצֵּל,
זוּהֵי אֶרְצֵי וּשְׂדוֹתֵיהָ,
זֶהוּ עֵמֶק יִזְרְעֵאל.
תְּבַרַךְ אֶרְצֵי וְתַתְּהַלֵּל
מִבֵּית אֶלְפָּא עַד נְהַלֵּל.

מעליי דממה כחולה מוארת
אור כוכב מזהיר לכן
פֿשור סוד לא נגע בו נצח
אל חלונות ביתי הרוח סערה

ערב מול גלעד לאה גולדברג

האילנות כל כף כבדים,
כופף הפרי את הבדים,
זו השעה המרגיעה,
בה נרדמים הילדים.

אל הבקעה מן הגלעד
טלה שחר ורף ירד,
כבשה פועה, בוכה בדיר -
זה בנה הקט אשר אבד.

ישוב טלה אל חיק האם,
ישכב בדיר וירדם,
והכבשה תשק אותו -
והיא תקרא אותו בשם.

נסתר הליל בין הבדים,
והנביא הגלעדי
יורד דומם אל הבקעה
לחזות בשנת הילדים.

תן לי לבוא וללכת
רק לנגן אהבה

הושט לי היד אחי שלי
זו שעה של שקיעה
רגע ענוג בלי מילה מיותרת
בחלומותיי תופיע דמותך
רגע של שלווה
נסוף על פניי

תן לי לבוא וללכת
רק לנגן אהבה

יְרֵדָה הַשַּׁבָּת אֶל בְּקַעַת גִּנוֹסֵר,
וְנִיחֹחַ עֲתִיק בְּשׂוּלְיָהּ.
וַיַּעֲמֵדוּ מִסְבִּיב הַרְרִים שׁוֹשְׁבֵינִים
לְשֵׁאת אֲדָרְתָּה הַזֹּהֶבֶת.
תַּעֲלִינָה יוֹנִים מִכַּנְגֶּרֶת הַיָּם,
קִבֵּל אֶת רוּחָה הַלֹּהֶבֶת.

~~~~~  
עַרְב בָּא עוֹרֵד אֲבִישׁוּר

שׁוֹב הַעֲדָר נוֹהֵר בְּמִבּוֹאוֹת הַקֶּפֶר  
וְעוֹלָה הָאֶבֶק מִשְׁבִּילֵי עֶפֶר  
וְהִרְחֵק עוֹד צֶמֶד עֲנָבְלִים  
מִלֵּוָה אֶת מִשְׁפַּח הַצִּלְלִים  
עַרְב בָּא, עַרְב בָּא

שׁוֹב הַרוּחַ לֹחֵשׁ בֵּין גְּדֵרוֹת גִּנָּיִם  
וּבְצִמְרֵת הַבְּרוּשׁ כִּכְר נְמוֹת יוֹנִים  
וְהִרְחֵק עַל כְּתָף הַגִּבְעוֹת  
עוֹד נוֹשְׁקוֹת קַרְנֵי אֲחֵרוֹנוֹת  
עַרְב בָּא, עַרְב בָּא

שׁוֹב הַנֶּרֶד חוֹלֵם חִלּוּמוֹת בְּלֵאָט  
וּפּוֹרְחִים כּוֹכְבִים בְּמָרוֹם אֵט אֵט  
וְהִרְחֵק בְּעֵמֶק הָאֶפֶל  
מִלֵּוָה הַתֵּן אֶת בּוֹא הַלַּיִל  
לַיִל רֵד, לַיִל רֵד

נִשְׁקָה הַשַּׁבָּת לְרֵאשׁוֹ שֶׁל הַבְּרוּשׁ,  
לְאֹזוֹב שְׁבִסְלַע נִשְׁקָה.  
וַיְהִי הַדְּרֹדֵר לְשֶׁרְבִיט שֶׁל מַלְכוּת  
עַל רְמוֹת דְּמָמָה מְרוֹנָנֶת.  
יִמְשֹׁף אֶז הַתּוֹר בְּקוֹלוֹ הַמְתוֹק  
חֲמֵדַת כְּסוּפִים מַעֲדָנֶת.

הַרְטִיטָה שַׁבָּת בְּחִנָּה הַגָּנוּז  
עֵינֵי חִלּוֹנוֹת מְכַל עֶבֶר.  
וַתַּצְאֵנָה בְּנוֹת אֶל הָעַרְב זֶמֶר  
זְמִירוֹת בְּעֶרְגָּה מְצַלְצֶלֶת.  
וְהִיְתָה הָעֵדָנָה בְּבִקְעַת גִּנוֹסֵר  
לְנִשְׁמַת עֵבְרִיּוֹת נֶאֱצֶלֶת.

~~~~~  
לפנות ערב יעקב שבתאי

בין ברושים יורד הערב
הסתכלי, הצל קרב אלינו
יחפים גלף בשדות השלף
כי היום, יפתי, עובר.

על כתפך גדי תנוח
וצלי על יד צלף פוסע
מן היס עקשו נושב הרוח
כי היום, יפתי, עובר.

~~~~~  
בואי נשב, הכל רוגע  
בין עצי הפרדס היום שוקע  
בעלי גפנים הצל נוגע  
בחרשת האקליפטוס כבד החשף  
מתחבא

אך, אור שקיעה מאיר פניך  
צמתך בתוף ידי מטלת  
ושחורות שחרות הן שתי עיניך  
והיום, יפתי, עובר.

שימי ראשך אצלי על ברך  
בצמה השחרה אקלע לך פרח  
צפורים שרות את שיר הדרך  
על חרשת האקליפטוס כבד הלילה  
מכסה

אך, בין ברושים עולה ירח  
הסתכלי, כל כך שקוף הלילה  
במרחב שדות, ינשוף צורח  
ואחריו יללת התן

~~~~~  
מודה אני מאיר אריאל

מודה אני
לפניך ולך
על כל החסד והאמת
והטובה והרעה והטובה
שעשית עמדי ועם ביתי
ועם קרובי וידידי
ועם בני עמי ועם ארצי
ועם כל העולם והאדם
אשר בראת.

בלאט, חרש חרש
אט אט, טופפות
עתידות עתידות לקראתנו,
ואת מחיכת אלי מתוך השנה.
יהיה לנו טוב, טוב מטוב, טוב מאד,
זה מתחיל כבר בבקר בבקר.
את צוחקת אלי
מתוך, מתוך השנה.

שְׁתַּלְתֶּם נְגוּנִים בִּי אִמִּי וְאָבִי
נְגוּנִים מְזֻמְרִים שְׂכוּחִים.
גְּרָעִינִים גְּרָעִינִים נִשְׁאָם לְבָבִי
עֲתָה הֵם עוֹלִים וְצוֹמְחִים.

עוד יום יבוא יורם טהרלב

עוד יום יבוא וְנִשְׁתָּה יַחְדָּיו לְחַיִּים
בְּעִיר צִיּוֹן הַיְפָה יְרוּשָׁלַיִם
וּכְשֶׁהַיּוֹם יָבוֹאָה
יִזְנֶה תְּעוּף גְבוּהָה
יָשׁוּב הַזְמַר אֶל בֵּיתוֹ
כִּלְנֹו נִזְמַר אוֹתוֹ

וְהַזְמַר יִזְמַר שִׁירֵי עֲצָבָת
שִׁירֵי אֶרְצוֹ הַקְּטָנָה הַנְּאֻקָּה
בוֹאֵי אֵלַי קְטָנָה קְטָנָה
וְשִׁירֵי לִי הַמְּנַגֵּינָה

עוד יום יבוא...

זְמַר נוֹדֵד הוּא הַלֵּב אֵין לוֹ מוֹלָדָת
עַל מִיתָרֵי זְכֻרֹנוֹת יָדוֹ רוֹעֶדָת
אָנָּה שְׁמָרֵי לִי בַלְבָבְךָ
פָּנָה קְטָנָה לְאַהֲבֶךָ

עֲתָה הֵם שׁוֹלְחִים פְּאוֹרוֹת בְּדָמֵי
שְׁרָשִׁיהֶם בְּעוֹרְקֵי שְׁלוּבִים
נְגוּנֵיךָ אָבִי וְשִׁירְךָ אִמִּי
בְּדַפְקֵי גַעזִים וְשָׂבִים.

הִנֵּה אֲאֻזִּין שִׁיר עַרְשֵׁי הַרְחוּק
הַבִּיעַ פִּי אִם אֶלַי בַּת.
הִנֵּה לִי תוֹזֶה־נָּה בְּדַמְעַ וְשׁוּחֹק
אֵיכָה וְזַמִּירוֹת שֶׁל שַׁבָּת.

כָּל הַגָּה יִתֵּם וְכָל צְלִיל יֵאָלֵם
בִּי קוֹלְכֶם הַרְחוּק בִּי יְהוֹם.
עֵינֵי אֶעְצֹם וְהַרְיֵנִי אֶתְכֶם
מֵעַל לְחֻשְׁכַת הַתְּהוֹם.

~~~~~  
צל עץ תמר אפרים וינשטיין

צל עץ תמר ואור גרם  
ומנגינת כנור תקסים את הלב  
עולה הצליל, רועד, שוקע  
על מיתרים נשפך הפאב.

מערפלי עבר תופיע  
דמות אהובה, קני פנים מקרים  
כנור ישמיע  
שיר זכרונות נעימים.

~~~~~  
כנפי רוח הראי"ה קוק

בן אדם
עלה למעלה, עלה
עלה למעלה, עלה בן אדם
עלה למעלה, עלה

פי פח עז לך,
יש לך כנפי רוח,
יש לך כנפי רוח
כנפי נשרים אבירים.

אל תכחש בם,
פן יכחשו לך.
דרוש אותם
דרוש בן אדם
וימצאו לך מיד.

נגן, נגן-נא!
לקול צלילך מה נעים החלום
נגן, נגן-נא!
ישמע גרם את סודי במרום
למה – באש שפתיך הקסמתיני
לבי כבשת ועזבתני
בודד, אוהב וסובל.

גדם כנור, נחבא גרם
ובדממה הד מנגינה עוד נשמע
למה ולמה – אל יודע
למה עולם אכזר ברא?

כנור קסמים, נגן שיריך
מחריד השקט והחשף סביב
מנגינותיך
ישפיעו לי את סבלי.

~~~~~  
על כל אלה נעמי שמר

על הדבש ועל העקץ  
על המר והמתוק  
על בתנו התינקת  
שמר אלי הטוב.

שמר אלי על זה הבית  
על הגן – על החומה  
מיגון מפחד פתע  
וממלחמה.

על האש המבערת  
על המים הזכים  
על האיש השב הביתה  
מן המרחקים.

שמר על המעט שיש לי  
על האור ועל הטף  
על הפרי שלא הבשיל עוד  
ושנאסף.

על כל אלה, על כל אלה  
שמר נא לי אלי הטוב  
על הדבש ועל העקץ  
על המר והמתוק

מְרַשֵׁרֵשׁ אֵילָן בְּרוּחַ  
מְרַחֵחַ נוֹשֵׁר כּוֹכֵב  
מְשַׁאֵלוֹת לְבַי בַּחֲשָׁף  
נְרַשְׁמוֹת עֶכְשׁוֹ

אֵל נָא תַעֲקֹר נְטוּעַ  
אֵל תִּשְׁפַח אֶת הַתְּקוּהָ  
הַשִּׁיבֵנִי וְאַשׁוּבָה  
אֵל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה.

אָנָּה שָׁמַר לִי עַל כָּל אֵלֶּה  
וְעַל אֲהוּבֵי נַפְשִׁי  
עַל הַשְּׂקֵט, עַל הַבְּכִי  
וְעַל זֶה הַשִּׁיר

על כל אלה...



~~~~~  
ארץ שייקה פייקוב

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ תכל אין עב,
והשמש לה
כדבש וחלב,
ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה
ונשב בה, יהיה
מה שיהיה

ארץ שנאהב
היא לנו אם נאב
ארץ של העם
ארץ לעולם
ארץ בה נולדנו
ארץ בה נחיה
יהיה מה שיהיה.

ארץ, ארץ, ארץ,
ים אל מול החוף
ופרחים וילדים
בלי סוף.

בצפון כנרת
בדרום חולות
ומזרח למערב
נושק גבולות

ארץ שנאהב...

ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ התורה

את מקור האור
ושפת האמונה.
ארץ, ארץ, ארץ,
ארץ יקרה,
הן הבטחת
שאין זו אנדה.

~~~~~  
מילה טובה יעקב גלעד

אפלו בשרב הכי כבד  
ידעתי שהגשם עוד ירד  
ראיתי בחלון שלי צפור  
אפלו במשב סופה וקור.

לא פעם זה קשה  
אבל לרוב מלה טובה  
מיד עושה לי טוב  
רק מלה טובה  
או שפתים לא יותר מזה.

אפלו ברחוב ראשי סואן  
ראיתי איש יושב ומנגן  
פגשתי אנשים מאשרים  
אפלו בין שבילי עפר צרים.

תמיד השארתי פתח לתקנה  
אפלו כשכבתה האהבה  
חלמתי על ימים יותר יפים  
אפלו בלילות שנה טרופים.

האמנם

עוד יבואו ימים בסליחה ובחסד,  
ותלכי בשדה,  
ותלכי בו פהלך התם,

ומחשוף

כף רגלך ילטרף בעלי האספסת,  
או שלפי שבלים  
ידקרוף ותמתק דקירתם.

ונשמת

את ריחו של התלם נשום ורגוע,  
וראית את השמש  
בראי השלולית הזהב,

או מטר ששיגף

בעדת טפותיו הדופקת  
על כתפיו חזף צנארף וראשף רענן.  
ותלכי בשדה הרטב וירחב כף השקט  
כאור  
בשולי הענן.

ופשוטים

הדברים וחיים ומתר כם לנגע,  
ומתר לאהב,  
ומתר, ומתר לאהב.

את תלכי בשדה. לבדך.

לא נצרכת בלהט  
השרפות בדרךכים שסמרו מאימה ומדם.  
ובישור-לכב שוב תהיי ענוה ונכנעת,  
כאחד הדשאים  
כאחד האדם.

עוד יש מפרש לְבֵן בְּאֶפֶק  
מול עֵנָן שָׁחַר כְּבֹד  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי  
וְאִם בְּחִלּוֹנוֹת הָעָרֵב  
אֹר גְּרוֹת הַחַג רוֹעֵד  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

לוֹ יְהִי, לוֹ יְהִי, אֲנֵא, לוֹ יְהִי  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

מֵה קוֹל עֲנוֹת אֲנִי שׁוֹמֵעַ  
קוֹל שׁוֹפֵר וְקוֹל תְּפִים  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי  
לוֹ תִשְׁמַע בְּתוֹךְ כָּל אֱלֹהִים  
גַּם תִּפְלֶה אַחַת מִפִּי  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

בְּתוֹךְ שְׂכוּנָה קְטַנָּה מוֹצֵלֶת  
בֵּית קֵט עִם גַּג אָדָם  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי  
זֶה סוֹף הַקַּיִץ סוֹף הַדְּרֹךְ  
תֵּן לָהֶם לְשׁוֹב הַלּוֹם  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

וְאִם פְּתָאוּם יִזְרַח מֵאֶפֶל  
עַל רֵאשֵׁנוֹ אֹר כּוֹכֵב  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ לוֹ יְהִי  
אִז תֵּן שְׁלֹחַ וְתֵן גַּם כּוֹחַ  
לְכָל אֱלֹהִים שְׂנֵאָהֵב  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ לוֹ יְהִי

לוֹ יְהִי, לוֹ יְהִי, אֲנֵא, לוֹ יְהִי  
כָּל שְׁנֵיבְקֵשׁ - לוֹ יְהִי

~~~~~  
הנך יפה עידן רייכל

במטתי כָּבֵר שְׁבוּעוֹת בְּקִשְׁתִּי
אֶת שְׂאֵהָבָה נִפְשִׁי וְלֹא מִצְאָתִיו
חִפְשִׁתִּי בֵּין כָּל רְחוּבוֹת הָעִיר
הָעֲמוּסָה שְׁקָרִים הִזְאֵת וְלֹא מִצְאָתִיו
מִצְאוֹנֵי הַשּׁוֹמְרִים הַסּוֹכְבִּים בְּעִיר
אֶךְ אֶהוֹבִי כְּמַעֵט וְלֹא מִצְאָתִי אוֹתוֹ
אֶךְ לֹא אֶרְפָּה מִמְּנֹי עַד שְׂאֵבִיאוּ אֶל תּוֹךְ
עִירִי
אֶל בַּיִת אִמִּי וְאֶל חֲדָרֵי אֶל מִטְתִּי

~~~~~  
יפה כלבנה אביתר בנאי

סופות מתוכי ומחויך  
מוטטו את קירות הבית  
ואת מתוכי ורמת מפזרת  
וחזרת עיפה ושותקת

הנך יפה רעיתי ושפתותיך חוט שני  
שניך לבנות כמו אור הלבנה  
מי זאת עלה מן המדבר מארץ רחוקה  
נשאת על כנף צפור גדולה הגיעה לביתי

עוד פעם כשהייתי ילד  
היית בתוכי נשברת  
פעם שלך פעם אחרת  
על יפניך לזרים מותר

במטתי כָּבֵר שְׁבוּעוֹת בְּקִשְׁתִּי...  
הנך יפה רעיתי ושפתותיך חוט שני...

לא אבקש דבר  
את לא צריכה להוכיח לי כלום  
הוריתי אדם שפתך  
אבק דרכים רחצי מרגליך

הנך יפה רעיתי אני נגנב משתי עיניך  
ששורפות אותי כאש הלהבה  
מי זאת עלה מן המדבר מארץ רחוקה  
נשאת על כנף צפור גדולה הגיעה לביתי

היי לי קרובה וזוכרת  
היי לי רק לי מיחדת  
היי לי אחות מקנדשת  
היי יחפה מנתמת

מי זאת עולה  
יפה פלבנה

כְּבֹר שְׁנַיִם שְׁאֲנִי לֹא דוֹמַעַת  
 כְּבֹר שְׁנַיִם שְׁבִלֵי סִבָּה  
 אֲנִי מוֹצֵאת עֲצָמֵי מִתְּגַעְגַעַת  
 מִחִפְּשֵׁת לִי תְּשׁוּבָה

תְּרַאֶה אוֹתִי, תִּתֵּן לִי יָד  
 אֲנִי אֶחַת שְׁמוּכְנָה לְהִשְׁתַּנּוֹת  
 תָּבוֹא תֵּאִיר לִי אֶת יָמֵי  
 בְּאוֹר יְפֵה, גְּנוּז כְּמַעַט מִלִּיּוֹן דּוֹרוֹת

וְאֵז אֲנִי אֶהְיֶה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ לְעוֹלָם  
 אֶהְיֶה כְּמוֹ צֶפֶר נוֹדֶדֶת בְּמִרְחָב  
 אֶתָּה, אֶתָּה תִּהְיֶה לִי מְלֶךְ לְעוֹלָם  
 מוֹדָה אֲנִי לְךָ עַל דְּרֶךְ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לִּי

קַח אֶת הַזְּמַן אֲנִי לֹא מְמַהֶרֶת  
 וְנִשְׁאַרְתְּ לְעַמֵּד  
 וְאֲנִי כֹאן עַל מִפְתַּן הַדְּלָת  
 עַד שֶׁתֵּצֵא אַחֵר כְּבוֹד

וְתִקַּח אוֹתִי תִתֵּן לִי יָד  
 אֶתָּה אֶחָד שְׁמִסְגָּל לְהִתְגַּלּוֹת  
 תָּבוֹא תֵּאִיר לִי אֶת יָמֵי  
 בְּאוֹר יְפֵה, גְּנוּז כְּמַעַט מִלִּיּוֹן דּוֹרוֹת

וְאֵז אֲנִי אֶהְיֶה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ לְעוֹלָם  
 אֶהְיֶה כְּמוֹ צֶפֶר נוֹדֶדֶת חִפְּשִׁיָּה  
 אֶתָּה, אֶתָּה תִּהְיֶה לִי מְלֶךְ לְעוֹלָם  
 מוֹדָה אֲנִי לְךָ עַל דְּרֶךְ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לִּי

וְאֵז אֲנִי אֶהְיֶה כְּמוֹ שְׁמֵשׁ לְעוֹלָם  
 אֶהְיֶה כְּמוֹ צֶפֶר נוֹדֶדֶת בְּמִרְחָב  
 אֶתָּה, אֶתָּה תִּהְיֶה לִי מְלֶךְ לְעוֹלָם  
 מוֹדָה אֲנִי לְךָ עַל דְּרֶךְ שְׁנִשְׁבַּעְתָּ לִּי

וְעַכְשָׁו כְּשִׁישׁ קֶצֶת אוֹר בְּחֶדֶר  
 וְעַכְשָׁו כְּשִׁישׁ אוֹתְךָ  
 אֲנִי פִתְאוּם בּוֹכָה וּמִתְפַּלֶּלֶת  
 מִפְּחָדֶת שֶׁתִּשְׁכַּח

תְּרַאֶה אוֹתִי, תִּתֵּן לִי יָד  
 אֲנִי אֶחַת שְׁמוּכְנָה לְהִשְׁתַּנּוֹת  
 תָּבוֹא תֵּאִיר לִי אֶת יָמֵי  
 בְּאוֹר יְפֵה, גְּנוּז כְּמַעַט מִלִּיּוֹן דּוֹרוֹת

~~~~~  
בארץ אהבתי השקד פורח לאה גולדברג

בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי הַשְּׂקֵד פּוֹרֵחַ
בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי מַחֲכִים לְאוֹרֵחַ
שָׁבַע עֲלֵמוֹת שָׁבַע אֲמָהוֹת
שָׁבַע כְּלוֹת בְּשַׁעַר.

בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי עַל הַצָּרִית דָּגֵל
אֶל אֶרֶץ אֲהַבְתִּי יְבוֹא עוֹלָה רָגֵל
בְּשַׁעַה טוֹבָה בְּשַׁעַה בְּרוּכָה
הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר
בְּשַׁעַה טוֹבָה הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר
הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר.

~~~~~  
זמר נוגה רחל

הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, רְחוּקִי שְׁלִי,  
הַתְּשַׁמַּע קוֹלִי, בְּאֶשֶׁר הִנֵּךְ –  
קוֹל קוֹרָא בְּעוֹז, קוֹל בּוֹכָה בְּדַמִּי  
וּמַעַל לְזִמְן מִצְוֵה בְּרֻכָה?

תִּבְלֵ זוֹ רְבָה וּדְרָכִים בְּהָ רַב,  
נִפְגָּשׁוֹת לְדַק, נִפְרָדוֹת לְעַד.  
מִבְּקֵשׁ אָדָם, אֶךְ כּוֹשְׁלוֹת רַגְלָיו,  
לֹא יוֹכֵל לְמַצֵּא אֶת אֶשֶׁר אָבַד.

אֲחֲרוֹן יָמֵי כְּבָר קְרוֹב אוֹלִי,  
כְּבָר קְרוֹב הַיּוֹם שֶׁל דְּמַעוֹת פְּרֻדָּה,  
אֲחֻכָּה לָךְ עַד יִכְבוּ חַיִּי,  
כְּחֻכּוֹת רַחֵל לְדוֹדָהּ.

אֶךְ מִי עֵינַי נִשָּׂר לוֹ וַיִּרְאֵנוּ  
וּמִי לֵב חֶכֶם לוֹ וַיִּכְיָרְנוּ  
מִי לֹא יִטְעֶה מִי לֹא יִשְׁגָּה  
מִי יִפְתַּח לוֹ הַדֵּלֶת?

בְּאֶרֶץ אֲהַבְתִּי עַל הַצָּרִית דָּגֵל  
אֶל אֶרֶץ אֲהַבְתִּי יְבוֹא עוֹלָה רָגֵל  
בְּשַׁעַה טוֹבָה בְּשַׁעַה בְּרוּכָה  
הַמְשַׁכִּיחָה כָּל צַעַר.

אֶךְ מִי עֵינַי נִשָּׂר לוֹ...

צל ומי באר יורם טהרלב

במדרון מעל הנאדי  
עץ השקדיה פורח  
באור נוחות הדסים  
זה הזמן לפני הקיץ  
שעריו הלב פותח  
ותמיד ברוכים הנכנסים.

במים אשר כאלה  
מחכים עד בוא הליל  
מחכים לצעדים קרבים  
לא סוגרים את הבריח  
לא עוצמים את העינים  
במים כאלה מקשיבים.

מי שרעב ימצא אצלנו פת של לחם  
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר  
מי שספּתו נופלת  
חרש יפגס בדלת  
חרש יפגס ועד עולם יוכל להשאֵר.  
מי שרעב ימצא אצלנו פת של לחם  
מי שעייף ימצא פה צל ומי באר  
מי שספּתו נופלת  
חרש יפגס בדלת  
ותמיד יוכל להשאֵר.

זה הבית שבנינו  
זה הארץ שנטענו  
זה השביל וזוהי הבאר  
מי שבא לפה — אחינו  
מי שבא יסב אתנו  
והשער שוב לא יסגר.

מי שרעב ימצא אצלנו פת של  
לחם...

זה הבית שבנינו  
זה הארץ שנטענו  
ותמיד יוכל להשאֵר.

## שירה עברית במעגל השנה

~~~~~ תשרי :

שובי לביתך דליה רביקוביץ'

מה לך בחוץ, ילדה,
מנוח לא מצאה רגלך—
צפור פצועה, חזרי אלי
ושובי לביתך.

האזיני לקולות—
הרעם על גגות בתים.
מקול סופה שמרי נפשוך—
שובי לביתך.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשוך לשמע
זמר קטן.

~~~~~

אסיף איתמר פרת

אסוף את המעשים, את המלים והאותות
כמו יבול ברכה, כבוד משאת,
אסוף את הפריחה, אשר גמלה לזכרונות
של קיץ שחלף בטרים עת.

שם צמח לענה,
שם נפש מרעידה מקר,
חלון אפל ותריס מוגף—
שובי לביתך.

אסוף את כל מראות פנייה היפים
כמו את הפרי ואת הבר.
האדמה היא אפורה מתחת לשלפים
ואין לה עוד לתת לך דבר.

סהר חצות גבוה,
אור על ענפי אילן,
תני לנפשוך לשמע
זמר קטן.

ואין יותר גבעול חולם על שבלתו
ואין יותר נדרי ואסרי,
רק הבטחת הרוח פי הגשם בעתו
עוד יחונן את צפורה, בתום תשרי.

שאי עין למרום—
כבר סדק שחר מאפיר,
נעורה כבר צפור אחת,
שובי לביתך.

~~~~ מרחשוון :

התחדשות נעמי שמר

עֲיִפוֹת בְּלִתי מִסְבֵּרַת
פִּיק בְּרַפִּים לֹא מוֹבֵן
זוֹ שְׁעָה שְׁלֹא חוֹזֶרֶת
לְעוֹלָם - אָבֵל
בְּלִבְךָ אֶתָּה יוֹדֵעַ
שְׁמַעְכֶּר לְפָנָה
אֶתָּה חֲדָשָׁה
מִמְתִּינָה

אַחֲרֵי הַחֲגִים ?תַּחֲדָשׁ הַכֹּל
תַּחֲדָשׁוּ וְיִשׁוּבוּ יָמֵי הַחַל
הָאוֹר, הָעֶפֶר, הַמָּטָר וְהָאֵשׁ
גַּם אֶתָּה, גַּם אֶתָּה תַּתְּחַדֵּשׁ

בְּגִנְךָ פּוֹרְחִים לְפִתַּע
בְּעָרְבוּבָה גְמוּרָה
עֵץ הַחֲלוּמוֹת
וְעֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע
הַסֵּתֶפֶל עַל כְּלִיד
שֶׁהִשְׁאֲרַת בְּחֶצֶר
הַפִּטְיִשׁ, הַסֵּלֶם, הַמַּעֲדָר
בְּמִסַּע שְׁלֹא נִגְמַר
בֵּין שָׂדוֹת הַצֵּל וּשְׂדוֹת הָאוֹר
יֵשׁ נְתִיב שְׁלֹא עֲבָרְתָּ
וְשִׁתְּעֵבֶר
שְׁעוֹן-הַחוּל, שְׁעוֹן-חַיִּיד
מְאוֹתֵת לְךָ עֲכָשׁוּ
לְמַד-דְּלֵת, לְמַד-הָא, לְמַד-וּו.

אַחֲרֵי הַחֲגִים ?תַּחֲדָשׁ הַכֹּל
תַּחֲדָשׁוּ וְיִשׁוּבוּ יָמֵי הַחַל
הָאוֹר, הָעֶפֶר, הַמָּטָר וְהָאֵשׁ
גַּם אֶתָּה, גַּם אֶתָּה תַּתְּחַדֵּשׁ

שיר הגשם לאה גולדברג

בוֹאוּ עֲנָנִים,
הִבּוּ גֶשֶׁם לְגַנִּים!
טִיף, טִיף טְפוּתֵי –
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם לְשֹׁדוֹתַי.
לְשִׁבְלֵת, לְאֵילָן
וְלִפְרַח הַקֶּטָן
שִׁבְגָן.

זָרֵם קוֹלֶחַ – גֶשֶׁם בְּרֻכָה
נַח הַשָּׂדֶה וַיִּנְשֵׁם לְרוּחָה.
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בְּמִרְחֻבָיָה.
הִנֵּה עֲנָנִים,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בְּגַנִּים.
טִיף, טִיף טְפוּתֵי
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם לְשֹׁדוֹתַי.
לְשִׁבְלֵת, לְאֵילָן
וְלִפְרַח הַקֶּטָן
שִׁבְגָן.

רִדְנָה מִמַּעַל מְרַגְלִיּוֹת,
שָׁמַשׁ צוֹחֶקֶת בְּשִׁלְוֵילִיּוֹת.
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בְּמִרְחֻבָיָה.

הִנֵּה עֲנָנִים..

רְאֵה מָה שָׁמַח צָמַח שְׁתִּיל,
גֶשֶׁם בְּעֵמֶק וּבַגְּלִיל.
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, אֲשֶׁר וַגִּיל.

תִּשְׁתֶּ כָּל צְמֻרֵת, יִשְׁתֶּ כָּל גִּבְעוּל,
יַעַן הָעֵמֶק, יַעַן בְּקוּל:
הִלְלוּיָהּ,
הִלְלוּיָהּ,
גֶשֶׁם, גֶשֶׁם, גֶשֶׁם בְּכָל.
הִנֵּה עֲנָנִים...

השקט שוב צונח כאן משמי הערב
כדאית דיה מעל התהומות
וקרן אדמה נושקת להט חרב
את הפסגות, המגדלים והחומות.

~~~~  
אור גדול אמיר דדון

ואם היה לי קצת עצוב  
אולי למדתי מזה משהו חשוב  
כי בסוף קשזה נגמר  
יש סבה לכל דבר

ראיתי עיר עוטפת אור  
והיא עולה בשלל צבעי הקשת  
והיא נוגנת בי כנבל העשור  
ראיתי עיר עוטפת אור.

לכד בתוף כל הטרון  
אני חושב איך שהזמן יכול לעוף  
אבל בסוף קשזה נגמר  
יש סבה לכל דבר

הנה זוחל הצל מבין גבעות הארץ  
קרוב בסתר כאהב אל השכונות.  
ומול פניו קריצות, רבוא עיני האור הן,  
לפתע נפקחו אלי כנפעמות.

אור גדול מאיר הפל  
ויותר כבר לא צריך לשאל  
אני בא ללמד ממה שטוב ולחיות  
להתחיל הפל מהתחלה  
כמו לנשם בפעם הראשונה  
אני כאן אני לא מתבזבז יותר

בדומית אשמרת אחרונה נושמת  
ובקטיפת שחקים רסיס אחרון מחויר  
אף שחר, כבר כפת זהב שלה אודמת  
למגעו החם הרך של אור צעיר.

ואם יכלתי רק לזכר  
לכל אחד יש את הדרך לעבר  
אבל בסוף קשזה נגמר  
יש תשובה לכל דבר

אור גדול מאיר הפל...

~~~~~ שבת :

בוא בשלום נורית הירש

אָנָא, שׁוּב אֵלַינוּ בְּשָׁלוֹם.

בוא בשלום, נפתחות חצרות,
ערכנו שלחן והדלקנו נרות
ובטָרם יוגף חלון –
אָנָא, שׁוּב אֵלַינוּ בְּשָׁלוֹם.

צַפְרֵי הַצֶּפּוֹן כָּבֵר הַגֵּיעוּ,
מִתְעַרְבֵּל הָאָבֶק בַּגְּבֻעוֹת.
אֲחוֹתֵנוּ הַרוּחַ עֲבָרָה בְּדַרְכֵים
וְאִנְחָנוּ צָמֵאִים לְאוֹת.

~~~~~ שבת :

כי תבואו אל הארץ

כי תבאו אל הארץ  
ונטעתם כל עץ תחלה  
ונתן העץ פִּרְיוֹ  
והארץ יבולה.

עת לנטע אילנות,  
עת לנטע אילנות,  
עת לנטע ולבנות.

וישבתם איש תחת גִּפְנוֹ  
ותחת תְּאֲנָתוֹ,  
והייתם כְּעֵץ שְׁתוּל  
על-פלגי-מים

עת לנטע אילנות,  
עת לנטע אילנות,  
עת לנטע ולבנות.

ובניתם חֲרֻבוֹת עוֹלָם  
שִׁמְמוֹת תְּקוּמָמוֹ  
וחייתם על-אדמתְּכֶם  
לְבִטָּח וּלְעוֹלָם.

בוא בשלום, החרשה מזכירה,  
בטָרם חֲלָקָה אַחֲרוֹנָה תִּזְרַע  
ובטָרם יוגף חלון –  
אָנָא, שׁוּב אֵלַינוּ בְּשָׁלוֹם.

בוא בשלום, נפתחות חצרות,  
ערכנו שלחן והדלקנו נרות  
ובטָרם יוֹשֵׁר מְזֻמּוֹר  
נחפה לך שִׁתְּמוֹר.

מתרפק האזוב על האבן  
כתינוק על אמו היחידה.  
אחותנו הרוח עבָרָה בְּשָׂדוֹת  
והגשם בכף יָדָה.

בוא בשלום ...

כוכבים ישבצו את האפק  
הירח יִשְׁלִים מִחִסּוֹרוֹ.  
אחותנו תפגש בטלה האובד,  
בְּעֲדָנָה תִּלְטֹף צִמְרוֹ.

בוא בשלום, החרשה מזכירה,  
בטָרם חֲלָקָה אַחֲרוֹנָה תִּזְרַע  
ובטָרם יוגף חלון –

~~~~~  
אדר :

שיר שמח יעקב אורלנד

אם גם ראשנו שח
ועצב סוכנונו –
הכה ונתלקח
מן השמחה שפנו.

הי, הי,
הכה ונתמלא
שמחה, שמחה כמלא העין,

הי, הי,
שירו עלה, עלה,
עלה ובצר היין!
עלה ובצר היין!

הי, הי...

עלה ובצר פאש
והדליקנו פח!
אבוי למתיאש,
הלילה יש לשמח!

הי, הי,
הלילה יגאל
כל מי, כל מי שנשמה בו,
הי, הי,

כל איש בישראל -
ניצוץ של נחמה בו!
ניצוץ של נחמה בו!
הי, הי..

דע לך שכל רועה ורועה
יש לו נגון מיוחד משלו
דע לך שכל עשב ועשב
יש לו שירה מיוחדת משלו
ומשירת העשבים
נעשה נגון של רועה

כמה יפה, כמה יפה ונאה
כששומעים השירה שלהם
טוב מאד להתפלל ביניהם
ובשמחה לעבד את ה'
ומשירת העשבים
מתמלא הלב ומשתוקק

וכשהלב מן השירה מתמלא
ומשתוקק אל ארץ ישראל
אור גדול אזי נמשך והולך
מקדושתה של הארץ עליו
ומשירת העשבים
נעשה נגון של הלב

~~~~ ניסן :

קומי צאי חיים נחמן ביאליק

קומי צאי, אַחותי כְּלָה,
קומי צאי, קומי צאי –
בְּשׁוֹרֶת אָבִיב לֶךְ הַבֵּאתִי:
מֵאַחוּרֵי גֶדֶר גְּנִי
נִרְאָה צִיץ, נִרְאָה צִיץ,
נִשְׁמַע קוֹל הַדְּרוֹר עַל-בֵּיתִי.

מִן הַבֶּקֶר שׁוֹמְרִים סִפְּךָ
זֶהְרֵי גִיל, זֶהְרֵי גִיל,
נִשְׁקִים מְזוּזוֹת פְּתַחֶיךָ;
צִאי אֲלֵיהֶם, תְּמָה, בְּרָח,
וּשְׁטוּפֹךְ וְחִדְשׁוּךָ,
וְהַקְרִינִי אֶת-עֵינֶיךָ.

עֵבֶר חֶסֶד-אֵל בְּאַרְץ
עַל כְּנָף-אֹר, עַל כְּנָף-אֹר –
וּבְפִלְגִים נִפְלָה רִנָּה:
לְבָלְבוֹ בְּגֹן הַעֲצִים,
אָבִיב בָּא ! אָבִיב בָּא !
הַדְּבֻדְבְּנִיהַ הַלְּבִינָה.

גַּם-בְּלֵב שָׁב וַיְחִי
פָּרַח דּוֹדִי, נִתֵּן רִיחוֹ –
צִאי בְּרַכִּיחוֹ בְּאַבִּיבְךָ;
אֶף אֲנִי, אֶף אֲנִי
אֶת-אָבִיבִי בְּךָ אֲשַׁכְּנֶה
וְאֶבְרַכְךָ וְאֶנִּיבְךָ.

יַחְדּוֹ נִפְלִיג אֵל הַשָּׂדֶה
וְאֵל הַהָר וְאֵל הַגִּיא,
וְאֶלְקָטָה שָׁם זַכְרֵיֹת;
אֶסֶף אֶאֱסֹף פְּנִינֵי-טָל,
פְּנִינֵי-טָל –
אֵל צְנֹאֲרֶךָ מְרַגְלִיֹת.

יַחְדּוֹ נִרְד אֵל הַמַּעֲנָן,
וְכַמוֹךָ, מְלֵא רֶךְ,
עַלִּיז, בְּהִיר וְאַוְרֵרִי,
תַּחַת שָׁמַי אֲדָנִי
עִם הַגֵּל וְעִם הַדְּרוֹר
זֶהִיר אֶף יִצְלַצֵּל שִׁירִי.

~~~~ אייר :

אל הציפור חיים נחמן ביאליק

שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרָה נְחֻמְדָּת,
מֵאַרְצוֹת הַחַם אֶל-חִלוּנֵי –
אֶל קוֹלֶךָ כִּי עָרַב מֵה-נִפְשֵׁי כָלְתָהּ,
בַּחֲרֹף בְּעִזְבֹּךָ מֵעוֹנֵי.

זְמָרִי, סִפְרִי, צְפוּרֵי הַיְקָרָה,
מֵאַרְץ מְרַחֲקִים נִפְלְאוֹת,
הַגֵּם שָׁם בְּאַרְץ הַחֲמָה, הַיְפָה,
תִּרְבִּינָה הַרְעוֹת, הַתְּלָאוֹת ;

הַתְּשׂאֵי לִי שְׁלוֹם מִזְמַרְת הָאָרֶץ,
מֵעֶמֶק, מִגִּיא, מֵרֹאשׁ הָרִים ?
הַרְחַם, הַנְּחַם אֱלוֹהֵ אֶת-צִיּוֹן,
אִם עוֹדָה עֲזוּבָה לִקְבָרִים ?

הַיִּרֵד כְּפָנִינִים הַטֵּל עַל הַר חֶרְמוֹן,
אִם יֵרֵד וְיִפֹּל כְּדָמְעוֹת ?
וּמֵה-שְׁלוֹם הַיִּרְדֵּן וּמִיָּמִיו הַבְּהִירִים ?
וּשְׁלוֹם כָּל-הַהָרִים, הַגְּבְעוֹת ?

וְאַחֵי הָעֵבְדִים, הַזּוֹרְעִים בְּדָמְעָה –
הַקְּצְרוּ בְרִנָּה הָעֹמֵר ? –
מִי יִתֵּן-לִי אֲבָר וְעִפְתִּי אֶל-אָרֶץ
בָּהּ יִגַּץ הַשָּׂקֵד, הַתְּמָר !

כָּבֵר כָּלוּ הַדְּמְעוֹת, כָּבֵר כָּלוּ הַקְּצִים –
וְלֹא הַקִּיץ הַקָּץ עַל-יְגוֹנֵי,
שְׁלוֹם רַב שׁוֹבֵךְ, צְפוּרֵי הַיְקָרָה,
צְהִלִי-נָא קוֹלֶךָ וְרֹנֵי !

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחכינו לה אלפים שנה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא ההבנה
שלמה, זכורה, נעימה
כמו ששמענו אותה בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

ונדע אז כלנו את הדרך חזרה
נשמח ונבין שכל זה קרה
ויהי ערב ויהי בקר יום השביעי

מספרת על השקט, על האדם
לוקחת אל כל המקומות הטובים
שבעולם
לוקחת אותי, אותך, ובכלל

כי מציון תצא האהבה
יפה, זכורה, נעימה
כמו שחכינו לה אלפים שנה
בארץ רחוקה

כי מאדם יוצא דבר אלוקים
מפר, שלם, מבפנים
כמו ששמענו אותו בפעם הראשונה
בארץ רחוקה

כי מציון תצא תורה
ודבר ה' מירושלים
הללויה

שְׂדוֹת שְׁבַע־מֶקֶם
קָדְמוֹנֵי הַלְיָלָה
בְּרִיחַ הַזֶּבֶל,
נִיחוּחַ חֲצִיר.

הַלְיָלָה לְעֵמֶק
אֲנִי אֲזַמְּרָה,
כִּי אֲשֶׁר בְּאֲנִי
וְחֶסֶד הַשִּׁיר.

רְצָה גֹרְלִי כִּי
אֲשׁוּבָה אֵלֶיךָ
מֵעֵצֵב הַמָּוֶת,
מֵעֶרֶשׁ הַשָּׁכוֹל.

מִכָּל חֶסְדִּים לִי
אֲשֶׁר־תִּי בִּינְגַע
לְגִמְעַ מִימֶיךָ
פֶּתַךְ לֶאֱכֹל.

אֶסְכְּנִי אֵלֶיךָ
אֶסֶף כְּשִׁבְלֹתַי,
שְׂבַלְתֵּי לַגֶּן
בְּחַג הַקְּצִיר!

הַלְיָלָה לְעֵמֶק
אֲנִי אֲזַמְּרָה,
כִּי אֲשֶׁר בְּאֲנִי
וְחֶסֶד הַשִּׁיר.

שְׂבַלְתֵּי בְשֵׂדָה
כּוֹרְעָה בְּרוּחַ
מֵעֵמֶס גְּרָעִינִים כִּי רַב.

וּבְמִקְרָח הָרִים
יוֹם כְּבֹר יְפוּחַ
הַשָּׁמֶשׁ כְּתָם וְזָהָב.
עוֹרוּ הוּי עוֹרוּ
שׁוֹרוּ בְּנֵי כְּפָרִים
קָמָה הֵן בְּשֵׁלָה כְּבֹר
עַל פְּנֵי הַכְּרִים

קָצְרוּ שְׁלַחוּ מִגֹּל
עַת רְאשֵׁית הַקְּצִיר

שְׂדֵה שְׁעוֹרִים תָּמָה
זֶר חַג עוֹטְרֹת,
שְׁפַע יְבוּל וּבִרְכָה.
לְקִרְאֹת בּוֹא הַקּוֹצְרִים
בְּזָהָר מְזַהֲרֹת,
חֲרֹשׁ לְעֵמֶר מְחַכָּה.

הִבּוּ הַנִּיפּוֹ
נִירוּ לְכֶם נִיר
חַג לְקָמָה,
עַת רְאשֵׁית הַקְּצִיר.
קָצְרוּ, שְׁלַחוּ מִגֹּל
עַת רְאשֵׁית הַקְּצִיר.

שדות בית לחם נעמי שמר

אור הַיָּרֵחַ עַל הַקָּהָר
לִילָה לְבֶן בְּשָׂדוֹת בַּיִת לְחָם.
תֵּן מִיָּלֵל בְּקוֹל נִשְׁבֵּר
אָנָּה פָּנָה עֲדוּרֵי לְלֶכֶת?

אֶח לְנִשְׂר וְלַעֲזִיט
אֵין לִי שֵׁם וְאֵין לִי בַּיִת
הֵי חֲלִילִי יָלֵל, יָלֵל חֲלִילִי

עַד לֵיל אוֹסִיף לְלֶכֶת
עִם תְּרַמִּיל רוּעִים עַל שִׁקָּם
הֵי חֲלִילִי יָלֵל, יָלֵל חֲלִילִי

אָבֶן מְטֻלֵת עַל לְבִי
כְּאֶבְנִים בְּשָׂדוֹת בַּיִת לְחָם
רוּחַ עוֹבֵר בְּעֶשְׂבִים
אָנָּה פָּנָה עֲדוּרֵי לְלֶכֶת

אֵי שֵׁם בְּסוֹף הַדֶּרֶךְ
הַתְּחַפִּי עַד רֹדֵת עָרֵב
הֵי חֲלִילִי יָלֵל, יָלֵל חֲלִילִי

הַתְּחַפִּי לְהַלֵּךְ
עִם הַלְּחָם וְהַמֶּלֶח
הֵי חֲלִילִי יָלֵל, יָלֵל חֲלִילִי

~~~~~ תמוז :

ימים לבנים לאה גולדברג

ימים לבנים, ארכים כמו בקיץ קרני-החמה.
שלות-בדידות גדולה על מרחב הנקה.
חלונות פתוחים לרנחה אל תכלת-דממה.
גשרים ישרים וגבהים בין אתמול ומחר.

כל-כף קל לשאת שתיקתכם, ימים לבנים וריקים !
הן עיני למדו לחיך וחדלו משכבר
לזרו על לוח-שעון את מרוץ הדקים.
ישרים וגבוהים הגשרים בין אתמול ומחר.

לבכי התרגל אל עצמו ומונה במתינות דפיקותיו.
ולמתק הקצב הרף מתפייס, מותר, ונרגע
כתינוק מזמר שיר-ערשו טרם סגור את עיניו,
עת האם הלאה פסקה מזמר, נרדמה...

~~~~~

עמוק בטל לאה גולדברג

טנא מלא כוכבים,
ריח דשאים דובבים,
צמק,
צמק בטל,
פועם לבכי.

הנה פעמיה קרבים.
הרעידו רבוא רביבים.
צמק,
צמק בטל,
פועם לבכי

~~~~ מנחם אב :

שהשמש תעבור עלי יורם טהרלב

יְשָׁנִים יָמִים לְלֹא מְרוּגָע
בָּם לֹא אֶמְצָא לִי נַחְמָה
וּמְכַרְחָה אֲנִי לְנֹגַע
בְּעֹשֵׁבִים, בְּאֲדָמָה
לְפֹסֵעַ בְּאוֹתָהּ הַדֶּרֶךְ
בְּתוֹךְ פְּרִיחַת הַפְּרָכְמִים
וְלִהְיוֹת כָּל כֶּף אַחֲרַת
וְלִפְרוֹחַ עָרֵב הַגְּשָׁמִים.

רק תפלה אשא
הו אלי, אלי
שהשמש תעבר עלי
ותראה לי שוב את משעולי
הו אלי, אלי
רק תפלה אשא
שהשמש תעבר עלי
ותקח אותי אל המסע.

~~~~ אלול :

יהי כל נתן זך

יהי הפל
שׁוֹרֵף לְכֹל שְׁיֹכֵל
לְהִיטִיב עֲמוֹ:
הַיֶּלֶד – לְאִשָּׁה הָאִמָּהִית,
לְמַעַן יִגְדֵּל;
הַעֲגֵלָה – לְעִגְלוֹן הַטּוֹב,
לְמַעַן יִנְהַג בָּהּ הִיטֵב;
וְהָאֲדָמָה – לְמַשְׁקִים
אוֹתָהּ מִיָּם,
לְמַעַן תִּתֵּן פְּרִיָּהּ בְּעֵתוֹ.

ואם אשוב אל זאת הארץ
ואם אפסע שוב בדרךכים
האם כקדם כפירוני
האנשים והפרחים.
רק תפלה אשא...

האם אמצא את כל היפי
האהבה הנושנה
אשר היתה שם כשעזבתי
עת אהבתי פעם ראשונה.

אבא, אני רוצה לעמד מולך
להאמין שאתה אבא טוב
אבא, אני צריך לדעת שאתה אוהב אותי
ככה סתם אבא טוב

לפני שייגמר עידן רייכל
לא לפחד להתאהב
שישבר הלב
לא לפחד בדרך לאבד

אבא, אני רוצה להיות בטוח בכל לבי
שלמסע הזה יהיה סוף טוב
שכל מה שאני עובר בדרך
יהפך חלשה לעצמה גדולה

לקום כל בקר
ולצאת אל החיים
ולנסות הכל לפני שייגמר

אבא, אני רוצה לחזר אלי
למצא אותך שם אתי
במקור שלי אני טוב גמור, אבא
ושם אני מאמין בעצמי

לחפש מאיפה באנו
ולחזר בסוף תמיד להתחלה
למצא בכל דבר עוד יפי
ולרקוד עד שנופלים מעיפות
או אהבה

יונתי בחגגי הסלע
השמיעני את קולך
תשירי לי שיר חדש, חדש
שיאיר לבי ואת מיתרי.

מכל הרגעים בזמן
למצא אחד לאחז בו
להגיד שהגענו
תמיד לזכר לרגע לעצור
ולהודות על מה שיש ומאיפה שבאנו

לחבק אותה בלילה
כשהיא נרדמת
אז כל העולם נרגע
לנשם אותה עמק
לדעת שתמיד
אני אהיה שם בשבילה

שער קבלת שבת

מִשׁוּךְ עֲבָדֶיךָ אֶל רְצוֹנֶךָ
יִשְׁתַּחֲוֶה אֶל מוֹל הַדָּרֶךְ
מִנְפֹת צוּף וְכָל טַעַם

נִפְשֵׁי חוֹלַת אֶהְבְּתֶךָ
בְּהִרְאוֹת לָהּ נַעַם זִינֶךָ
וְהִיְתָה לָהּ שְׂמֵחַת עוֹלָם

וְחוּסָה נָא עַל בֶּן אוֹהֲבֶיךָ
לְרֵאוֹת בְּתַפְאֵרַת עֲוֶנֶךָ
חוֹשָׁה נָא וְאֵל תִּתְעַלֵּם

עָלִי אֵת סִפְתַּי שְׁלוֹמֶךָ
נִגְיִלָה וְנִשְׁמַחָה בְּךָ
וְחִנְנֵנוּ כִּימֵי עוֹלָם
רַבִּי אֱלֶעָזָר אֲזַכְרִי

יְדִיד נִפְשׁ אָב הִרְחַמְנָן
יְרוּיַךְ עֲבָדֶיךָ כְּמוֹ אֵיל
כִּי יַעֲרֹב לוֹ יְדִידוֹתֶיךָ

הַדּוֹר נֶאֱהָ זִיו הָעוֹלָם
אֲנָא אֶל נָא רַפָּא נָא לָהּ
אֲזוּ תִתְחַזַּק וְתִתְרַפָּא

וְתִיק יְהִמּוּ רַחֲמֶיךָ
כִּי זֶה כְּמָה נִכְסֶיךָ נִכְסֶיךָ
אֲנָא אֶלִי מִחֲמַד לְבִי

הַגְּלָה נָא וּפְרֹשׁ חֲבִיב
תְּאִיר אֶרְצְ מַכְבוֹדֶיךָ
מִהָר אֶהוֹב כִּי בָּא מוֹעֵד

פתיחה למזמורי תהילים:

מָה נַעֲמָה לִי עַת בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת
בָּאוּ בְּתַפּוּחִים הִרְבּוּ אֲשִׁישׁוֹת

לְרֵאוֹת פְּנֵי שַׁבַּת פְּנִים תְּדַשׁוֹת
זֶה יוֹם מְנוּחֵי זֶה דוֹדֵי וְרַעֲי
רַבִּי יְהוּדָה הַלּוֹי

יּוֹצֵר יְחִידָתִי לוֹ אֶתְנָה דוֹדֵי
גָּמַר בְּיוֹם שְׁשִׁי אֵת כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה
אוֹחִיל לְצוּר אֶל חֵי יְגַמּוֹר שְׁנוֹת הַחַל

אֶחְסֶה בְּזִיו סִתָּר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שַׁדֵּי
רְאֵה וְהִנֵּה טוֹב כָּל מַחְזֵה שַׁדֵּי
לְשׁוֹבוֹת בְּשַׁבְּתוֹ אֲזוּ יַעֲלוּז שַׁדֵּי
רַבִּי מֹשֶׁה זְכוֹת

תהלים צה **לכו נרננה ליהנה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמרות נריע**
 לו: **כי אל גדול יהנה ומלך גדול על-פלא־להים: אשר בידו מחקרי־ארץ ותועפות**
הרים לו: אשר־לו הים והוא עשהו ויבִשֶׁת יָדָיו יָצְרוּ: באו נשתחנה ונכרעה נברכה
לפני־יהנה עשנו: כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ וְאֶנְחֵנוּ עִם מְרֵעֵינוּ וְצֶאֱן יְהוָה הַיּוֹם אִם־בְּקִלּוֹ
תִּשְׁמָעוּ: אֲלֵתִקְשׁוּ לְבַבְכֶם כְּמַרְיָבָה כְּיוֹם מִפֶּה בַּמִּדְבָּר: אֲשֶׁר נִסּוּנִי אַבּוֹתֵיכֶם
בְּחַנוּנֵי גַם־דָּאוּ פְעָלִי: אַרְבָּעִים שָׁנָה | אֶקוּט בְּדוֹר וְאִמַר עִם תַּעֲי לִבְבִּי הֵם יָהֵם לֹא־
יִדְעוּ דְרָכֵי: אֲשֶׁר־נִשְׁבַּעְתִּי בְּאִפִּי אִם־יִבְאוּן אֶל־מְנוּחָתִי:

תהלים צו **שירו ליהנה שיר חדש שירו ליהנה פלה־ארץ: שירו ליהנה ברכו שמו**
בשירו מיום־ליום ישועתו: ספרו בגוים כבודו בכל־העמים נפלאותיו: כי גדול יהנה
ומהלל מאד נורא הוא על־פלא־להים: כי פלה־לְהִי הַעַמִּים אֱלִילִים יִהְיֶה שְׁמִים
עֲשֵׂה: הוֹדוּהֶר לְפָנָיו עֲזוֹ וְתִפְאַרְתּוֹ בְּמִקְדָּשׁוֹ: הִבּוּ לִיהֵנָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הִבּוּ
לִיהֵנָה כְבוֹד וְעֲזוֹ: הִבּוּ לִיהֵנָה כְבוֹד שְׁמוֹ שְׂאוּ־מִנְחָה וּבֹאוּ לַחֲצֵרוֹתָיו: הַשְׁתַּחֲנוּ
לִיהֵנָה בְּהַדְרַת־קֹדֶשׁ תִּילּוּ מִפְּנֵי פִלֵּה־אֶרֶץ: אִמְרוּ בְּגוֹיִם | יִהְיֶה מֶלֶךְ אֶרֶץ־תְּכוֹן תְּבַל
בִּלְתַּמּוּט יִתֵּן עַמִּים בְּמִישָׁרִים: יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ יִרְעֶם הָיָם וּמְלֹאוּ:
יַעֲלֹ שְׂדֵי וְכָל־אֲשֶׁר־בּוֹ אֲזִי־רָנְנוּ כָל־עֲצֵי־יָעַר: לִפְנֵי יְהוָה | כִּי בָא לִשְׁפֹט הָאָרֶץ
יִשְׁפֹט־תְּבַל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּאִמּוֹנָתוֹ:

תהלים צז **יהנה מלך תגל הארץ שִׁמְחוּ אֲזִים רַבִּים: עֲנֵן וְעַרְפֶּל סִבִּיּוֹ צֶדֶק**
וּמִשְׁפָּט מְכוֹן כֶּסֶף: אֲשֶׁר לְפָנָיו תִּלְוֶה וְתִלְהֹט סִבִּיב צִרְיוֹ: הַאֲרִירוּ בְּרַקְיוֹ תְּבַל וְאַתָּה
וְתִתַּל הָאָרֶץ: הָרִים כְּדוֹנָג נִמְסוּ מִלִּפְנֵי יְהוָה מִלִּפְנֵי אֲדוֹן פִּלֵּה־אֶרֶץ: הַגִּידוּ הַשָּׁמַיִם
צִדְקוֹ וְרֹאיוֹ כָל־הָעַמִּים כְּבוֹדוֹ: יִבְשׁוּ כָל־עֲבָדֵי פֶסֶל הַמִּתְהַלְלִים בְּאֱלִילִים הַשְׁתַּחֲוּוּ
לוֹ כָל־אֱלֹהִים: שְׁמַעָה וְתִשְׁמַח | צִיּוֹן וְתִגְלָנָה בְּנוֹת יְהוּדָה לְמַעַן מִשְׁפָּטֶיךָ יְהוָה: כִּי
אַתָּה יְהוָה עָלִינוּ עַל־פִּלֵּה־אֶרֶץ מֵאֵד נַעֲלִית עַל־פִּלֵּה־אֱלֹהִים: אֲהַבִּי יְהוָה שְׂנֹאוֹ רַע
שָׁמַר נַפְשׁוֹת חֲסִידָיו מִיַּד יִשְׁעִים יְצִילֵם: אִוֹר זָרַע לְצַדִּיק וְלִישָׁרִי־לֵב שְׁמַחָה: שְׁמַחוּ
צִדִּיקִים בְּיְהוָה וְהוֹדוּ לוֹ כְּרָדְשׁוֹ:

תהלים צח **מזמור שירו ליהוה | שיר קדוש** כִּי־נִפְלְאוֹת עָשָׂה הוֹשִׁיעָה־לוֹ יְמִינוֹ וַיַּרְוֵעַ קְדוּשׁוֹ: הוֹדִיעַ יְהוָה יְשׁוּעָתוֹ לְעֵינֵי הַגּוֹלִים גְּלָה צַדִּיקְתּוֹ: יִזְכֹּר חֲסִדּוֹ וְאָמוּנָתוֹ לְבֵית יִשְׂרָאֵל רְאוּ כִלְאֶפְסֵי־אֲרָץ אֵת יְשׁוּעַת אֱלֹהֵינוּ: הֲרִיעוּ לַיהוָה כָּל־הָאָרֶץ פִּצְחוּ וּרְנְנוּ וְזַמְרוּ: וְזַמְרוּ לַיהוָה בְּכִנּוֹר בְּכַנּוֹר וְקוֹל זְמֵרָה: בְּחֲצֻצְרוֹת וְקוֹל שׁוֹפָר הֲרִיעוּ לִפְנֵי הַמַּלְאָךְ יְהוָה: יִרְעַם הַיָּם וּמַלְאֲוֹ תִבֵּל וַיִּשְׁבִּי בָהּ: נְהַרְוֹת יִמְחָאֲרַךְ יַחַד הַרִים יִרְנְנוּ: ט לִפְנֵי־יְהוָה כִּי בָא לְשַׁפֵּט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט־תִּבְל בְּצַדִּיק וְעַמִּים בְּמִישְׁרִים:

תהלים צט **יהוה מלך | ירְנְנוּ עַמִּים** יֵשֶׁב כְּרוּבִים תְּנוּט הָאָרֶץ: יְהוָה בְּצִיּוֹן גָּדוֹל וְרַם הוּא עַל־כָּל־הָעַמִּים: יוֹדוּ שִׁמְךָ גָּדוֹל וְנוֹרָא קְדוּשׁ הוּא: וְעַז מַלְךְ מִשְׁפֹּט אֶהָב אֶתְּהָ כוֹנֵנֵת מִיִּשְׁרָיִם מִשְׁפֹּט וְצִדְקָהּ בְּיַעֲקֹב אֶתְּהָ עֲשִׂית: רֹמְמָו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִו לְהֵדָם רַגְלָיו קְדוּשׁ הוּא: מִיִּשָׁה וְאֶהְרֹן | בְּכַהֲנָיו וְשִׁמּוֹאֵל בְּקִרְיָאֵי שְׁמֹו קִרְיָאִים אֶל־יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם: בְּעַמּוּד עֲנַן יִדְבַר אֲלֵיהֶם שְׁמֵרֵי עֲדֹתָיו וְחַק נִתְחַלְמוֹ: יְהוָה אֱלֹהֵינוּ אֶתְּהָ עֲנִיתֶם אֵל גִּשָׁא הֵייתָ לָהֶם וְנָקַם עַל־עַלְוֹתֶם: רֹמְמָו יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִו לְהַר קְדוּשׁוֹ כִּי־קְדוּשׁ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ:

תהלים כט **מזמור לְדָוִד הַבּוֹ לַיהוָה בְּנֵי אֱלִים** הַבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד וְעַז: הַבּוֹ לַיהוָה כְּבוֹד שְׁמֹו הִשְׁתַּחֲוִו לַיהוָה בְּהַדְרַת־קְדוּשׁ: קוֹל יְהוָה עַל־הַמַּיִם אֶל־הַכְּבוֹד הַרְעִים יְהוָה עַל־מַיִם רַבִּים: קוֹל־יְהוָה בַּפֶּתַח קוֹל יְהוָה בְּהַדְרַת: קוֹל יְהוָה שִׁבְרֵי אֲרָזִים וַיִּשְׁבַּר יְהוָה אֶת־אֲרָזֵי הַלְבָנוֹן: וַיַּרְקִיעֵם כְּמוֹ־עֵגֶל לְבָנָן וַיִּשְׁרֹץ כְּמוֹ בְּדֹרְאִים: קוֹל־יְהוָה חֲצֹב לְהַבֹּת אֵשׁ: קוֹל יְהוָה יַתִּיל מִדְּבַר יְהוָה מִדְּבַר קְדוּשׁ: קוֹל יְהוָה | יַחֲוֹלֵל אֵילוֹת וַיִּחַשְׁעֵן יַעֲרֹת וּבַהֲיִכְלוֹ כָּלוּ אִמֵּר כְּבוֹד: יְהוָה לִמְבוּל יֵשֶׁב וַיִּשְׁבֵּי יְהוָה מַלְךְ עוֹלָם: יְהוָה עֲזוֹ לְעַמּוֹ יִתֵּן יְהוָה | יִבְרַךְ אֶת־עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

שְׁמוֹר וְזָכוֹר בְּדַבּוֹר אֶחָד
הַשְּׂמִיעֵנוּ אֶל הַמַּיְחָד
יְהוָה אֶחָד וְשֵׁמוֹ אֶחָד
לְשֵׁם וּלְתַפְאֵרֶת וּלְתִהְלֵה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לְקִרְאֵת שַׁבַּת לְכוּ וְנִלְכֵה
כִּי הִיא מְקוֹר הַבְּרָכָה
מֵרֵאשׁ מְקַדֵּם נְסוּכָה
סוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תִּחְלֵה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

מְקַדֵּשׁ מְלֶךְ עִיר מְלוּכָה
קוֹמֵי צְאֵי מִתּוֹךְ הַתְּפִכָה
רַב לֶךְ שַׁבַּת בְּעַמְקֵי הַבְּכָא
וְהוּא יִחְמוֹל עָלֶיךָ חֲמֵלָה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּנַעֲרֵי מֵעַפְרֵי קוֹמֵי
לְבָשֵׁי בְּגָדֵי תַפְאֵרֶת עַמִּי
עַל יַד בֶּן יֵשׁוּ בֵּית הַלְחָמֵי
קָרְבָה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְאֵת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

הַתְּעוֹרְרֵי הַתְּעוֹרְרֵי
כִּי בָּא אוֹרֶךְ קוֹמֵי אוֹרֵי
עוֹרֵי עוֹרֵי שִׁיר דְּבָרֵי
כְּבוֹד יְהוָה עָלֶיךָ נִגְלָה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

לֹא תִבוֹשִׁי וְלֹא תִכְלָמִי
מֵה תִשְׁתַּחֲוֶי וּמֵה תִתְקַמִּי
כָּךְ יִחַסּוּ עֲנֵי עַמִּי
וְנִבְנְתָה עִיר עַל תִּלְהָ:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

וְהָיוּ לְמִשְׁפָּה שׁוֹסְיָךְ
וְרָחֲקוּ כָּל מְבַלְעֵיךְ
יִשִּׁישׁ עֲלֶיךָ אֲלֹהֶיךָ
כְּמִשׁוֹשׁ חֲתָן עַל כְּלֵה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

יִמִּין וּשְׂמֹאל תִּפְרוּצֵי
וְאֵת יְהוָה תִּעְרִיצֵי
עַל יַד אִישׁ בֶּן פְּרָצֵי
וְנִשְׁמַחָה וְנִגְיִלָה:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:

בּוֹאֵי בְּשִׁלּוֹם עֲטֹרַת בַּעֲלָה
גַּם בְּשִׁמְחָה וּבְצַהֲלָה
תּוֹךְ אֲמוּנֵי עַם סִגְלָה
בּוֹאֵי כְלָה, בּוֹאֵי כְלָה:
בּוֹאֵי כְלָה. שַׁבַּת מִלְּקַתָּא:

לְכֵה דוֹדֵי לְקִרְיַת כְּלֵה. פְּנֵי שַׁבַּת נִקְבְּלָה:
רַבִּי שְׁלֵמָה אֶלְקַבֵּץ

קִבְּלַת פְּנֵי אַבְלִים וְאַבְלוֹת
הַמְּקוֹם יִנַּחֵם אֶתְכֶם
בְּתוֹךְ שְׂאֵר אַבְלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם.

ברכת הילדים

בשם ה' אלהי ישראל

מימיני מיכאל ומשמאלי גבריאל

ומלפני אוריאל ומאחורי רפאל

ועל ראשי שכינת אל

ישימכם אלהים כאפרים וכמנשה.

ישימכן אלהים כשרה רבקה רחל ולאה.

יברכך יהוה וישמרך: יאר יהוה פניו אליך ויחנך:

ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום:

תהילים צ"ב **מזמור שיר ליום השבת:** טוב להודות ליהוה ולזמר לשמך עליון: להגיד
בבקר חסדך וְאֶמְוֹנֶתְךָ בְּלִילוֹת: עֲלֵי־עֲשׂוֹר וְעַל־יַנְבֵּל עַל־י הַגִּזְיוֹן בְּכִנּוּר: כִּי שִׁמְחֵתַנִּי
יְהוָה בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יְדֶיךָ אֲרֹנָן: מִהֲגִדְלוֹ מִעֲשִׂיךָ יְהוָה מֵאֵד עִמָּקוֹ מִחֲשֻׁבְתֶּיךָ:
אִישׁ־בָּעַר לֹא יִדְעֶ וְכִסִּיל לֹא יִבְיִן אֶת־זֹאת: בְּפִרְחֵ רִשְׁעִים | כִּמוֹ עֹשֵׁב וְיִצְיָצוּ כָל־
פְּעָלֵי אָוֶן לְהַשְׁמִימָם עַד־יָעַד: וְאַתָּה מְרוֹם לְעֵלָם יְהוָה: כִּי הִנֵּה אֵיבֶיךָ | יְהוָה כִּי־
הִנֵּה אֵיבֶיךָ יִאֲבְדוּ יִתְפָּרְדּוּ כָל־פְּעָלֵי אָוֶן: וּתְהִי כִרְאִים קִרְנֵי כְּלָתִי בְשִׁמּוֹן רַעְיוֹן:
וּתְבַט עֵינַי בְּשׁוֹרֵי בְקָמִים עַל־י מְרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנִי: צְדִיק כִּתְמָר יִפְרַח כְּאֲרוֹז
בְּלִבְנוֹן יִשְׁגָה: שְׁתּוֹלִים בְּבֵית יְהוָה בְּחֻצְרוֹת אֱלֹהֵינוּ יִפְרִיחוּ: עוֹד יִנּוּכוּן בְּשִׁיבָה
דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יִהְיוּ: לְהַגִּיד כִּי־יִשְׂרָאֵל יְהוָה צוּרֵי וְלֹא־עוֹלָתָה עֲלֵתָה בּוֹ:

תהילים צ"ג **יהוה מלך גאות לבש לבש יהוה עז התאזר אף־תכון תבל בליתמוט:**
נכון כסאך מאז מעולם אָתָּה: נִשְׂאוּ נְהָרוֹת | יְהוָה נִשְׂאוּ נְהָרוֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהָרוֹת
דְּבָרָם: מִקְלוֹת | מִיַּם רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁבָּרִיִּים אֲדִיר בְּמַרוֹם יְהוָה: עֲדֹתֶיךָ | נֶאֱמָנוּ
מֵאֵד לְבֵיתֶךָ נֶאֱוָה־קֹדֶשׁ יְהוָה לְאַרְבֶּּה יָמִים:

קדיש לאבלים ואבלות

וְתַגְדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֵלְמָא דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיִּיכוּן וּבְיָמֵינוּ וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֵגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהִי אָ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעֵלְמָא
וְלְעֵלְמֵי עֵלְמֵיָא. תְּבַרְךָ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן]. לְעֵלְמָא [בשבת תשובה: וְלְעֵלְמָא]
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירָתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן
[אַמֵּן]:

נוסח ספרד ואשכנז:	נוסח עדות המזרח:
יְהִי אָ שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא וְחַיִּים	יְהִי אָ שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמֵיָא. חַיִּים
טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל	וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה. וְשִׁיזְבָּא
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:	וְרַפּוּאָה וּגְאוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְרָה
	וְרוּחַ וְהַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
	יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם [בשבת תשובה: הַשְּׁלוֹם] בְּמְרוֹמָיו. הוּא [בְּרַחֲמָיו] יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ.
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

שער תפילת ערבית

כָּל בְּרוּאֵי מַעֲלָה וּמַטָּה
יְעִידוּן כְּלָם כְּאַחַד
יְי אַחַד וְשִׁמוֹ אַחַד

וְכָל מִבֵּין סוּדָם יִסְפְּרוּ גְדֻלָּתָךְ
וְאַתָּה הָאֵל הַמְּלִיךְ הַמֵּיחַד

שְׁלוֹשִׁים וּשְׁתַּיִם נְתִיבוֹת שְׁבִילְךָ
וְהֵם יְעִידוּן כִּי הַכֹּל שְׁלֶךְ

יִמְצְאוּ כָּל יֵשׁ בְּלִתְךָ שְׁנוּי
כְּלָם נִתְּנוּ מִרוּעָה אַחַד

לְכַבוֹת בְּחֻשְׁבָּם עוֹלָם בְּנוּי
בְּמִסְפָּר בְּמִשְׁקָל הַכֹּל מְנוּי

צָפוֹן וְיָם וְקֶדֶם וְתִימָן
מִנְּה אַחַד וּמִנְּה אַחַד

מִרְאֵשׁ וְעַד סוּף יֵשׁ לְךָ סִמָּן
שֶׁחַק וְתַבְּלָל לְךָ עַד נְאֻמָּן

אַתָּה תַעֲמֹד וְהֵם יֵאָבְדוּ אָבוּד
כִּי מִרְאֵשׁ וְעַד סוּף הֵלֵא אָב אַחַד
רַבִּי שְׁלֵמָה אֲבִן גְּבִירוּל

הַכֹּל מִמְּךָ נִזְבַּד וְזָבוּד
לְכֵן כָּל יְצוּר לְךָ יִתֵּן כְּבוֹד

קדיש לש"ץ במסורת עדות המזרח:

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיִּיכוּן וּבִיּוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמִים
וּלְעַלְמֵי עַלְמֵיא. יִתְבָּרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְרַקְדָּשָׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן]. לְעֵלְא [בשבת תשובה: וְלְעֵלְא]
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן
[אַמֵּן]:

ש"ץ: ברכו את יהוה המברך:
קהל: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:
ש"ץ: ברוך יהוה המברך לעולם ועד:

ברוך אתה יהוה, אלהינו מלך העולם, אשר בדרו מעריב ערבים בחכמה. פותח שערים בתבונה. משנה עתים ומחליף את הזמנים ומסדר את הפוכים. במשמרותיהם בקיע פרצונו. בורא יומם ולילה. גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. המעביר יום ומביא לילה. ומבדיל בין יום ובין לילה. יהוה צבאות שמו. אל חי וקיים תמיד מלך עלינו לעולם ועד. ברוך אתה יהוה, המעריב ערבים:

אהבת עולם בית ישראל עמך אהבת. תורה ומצות חקים ומשפטים אותנו למדת. על כן יהוה אלהינו בשכנו ובקומנו נשיח בחקיך ונשמח ונעלוז בדרגי תלמוד תורתך ומצותיך וחקותיך לעולם ועד. פי הם חיינו ואנרך מינו. ובהם נהנה יומם ולילה. ואהבתך לא תסור ממנו לעולמים. ברוך אתה יהוה, אוהב [את] עמו ישראל:

שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד:

בלחש: ברוך, שם כבוד מלכותו, לעולם ועד:

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך: והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוה היום (יפסיק מעט) על לבבך: ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלקחתך בדרך ובשכבך ובקומך: וקשרתם לאות על יגדך והיו לטפת בין עיניך: וכתבתם על מגנות ביתך ובשעריך:

והיה אם שמעו תשמעו אלי מצותי אשר אנכי מצוה אתכם היום (יפסיק מעט) לאהבה את יהוה אלהיכם ולעבדו בכל לבבכם ובכל נפשכם: ונתתי מטר ארצכם בעתו יורה ומלקוש ואספת דגנך ותירשך ויצהרך: ונתתי עשב בשדה לבהמתך ואכלת ושבעת: השמרו לכם פן יפתה לבבכם וסרתם ועבדתם אלהים אחרים והשתחוויתם להם: וחרה אף יהוה בכלם ועצר את השמים ולא יהיה מטר

והַאֲדָמָה לֹא תִתֵּן אֶת־יְבוּלָהּ וְאֶבְדַּתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטְּבֵּה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן
לָכֶם: וְשִׁמַּתֶּם אֶת־דְּבַר־יְהוָה אֱלֹהֵי עַל־לִבְכֶּם וְעַל־נַפְשֵׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת־עַל־
יְדֹכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדַּתֶּם אֹתָם אֶת־בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִקְחֶךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשִׁבְבֶךָ וּבְקוֹמֶךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוֹזוֹת בְּיַדְךָ
וּבְשַׁעֲרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְתֵּיכֶם
לְתַת לָהֶם כִּימֵי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֱלֹהֵי מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית
עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדוֹרָתָם וְנִתְּנוּ עַל־צִיצִית הַכְּנָף פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וְזָכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וְעָשִׂיתֶם אֹתָם וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם
וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וְעָשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
וְהָיִיתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
לְהִיּוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: אָמֵת: הש"ן: יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אָמֵת

וְאָמַרְתָּ כָּל זֹאת וְקִיַּם עָלֵינוּ. כִּי הוּא יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זוּלָתוֹ. וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל
עֲמוּ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד מַלְכִים. הַגֹּאֲלֵנוּ מִלַּפְנוּ מִכַּף כָּל עֲרִיצִים. הָאֵל הַנִּפְרָע לְנוּ
מִצְרַיִנוּ. הַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ: הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים. וְלֹא נִתֵּן לְמוֹט
רַגְלָנוּ: הַמְדַרְיֵכְנוּ עַל כְּמוֹת אוֹיְבֵינוּ. וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל כָּל שׁוֹנְאֵינוּ: הָאֵל הַעוֹשֶׂה לְנוּ נֹסִים וְנִקְמָה
בַּפְרָעָה, בְּאוֹתוֹת וּבְמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חַם. הַמַּכָּה בְּעִבְרָתוֹ כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרָיִם. וַיּוֹצֵא אֶת עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם לְחֵרוּת עוֹלָם. הַמַּעֲבִיר בְּנֵיו בֵּין גִּזְרֵי יַם סוּף. וְאֶת רוֹדְפֵיהֶם וְאֶת
שׁוֹנְאֵיהֶם בְּתַהוֹמוֹת טַבַּע. רְאוּ בְּנִים אֶת גְּבוּרָתוֹ שֶׁבָחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ. וּמַלְכוּתוֹ
בְּרִצּוֹן קִבְּלוּ עָלֵיהֶם. מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׁמְחָה רַבָּה. וְאָמְרוּ כָּלֶם:
מִי כַמְכָה בְּאֵלֶם יְהוָה מִי כַמְכָה נֶאֱדָר בְּקֹדֶשׁ נוֹרָא תַהֲלֵת עֲשֵׂה פֶלֶא.

נוסח ספרד ואשכנז	נוסח עדות המזרח
מלכותך ראו בניך. בוקע ים לפני
משה. זה אלי ענו. ואמרו: יהוה
ימלך לעלם ועד:	מלכותך יהוה אלהינו ראו בניך על
הים יחד כלם הודו והמליכו ואמרו
יהוה ימלך לעולם ועד:

וְנֹאמַר. כִּי פָדָה יְהוָה אֶת יַעֲקֹב. וַיִּגְאֻלוּ מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה. גֹּאֲלֵי יִשְׂרָאֵל:

נוסח עדות המזרח

הַשְׂפִּיכֵנוּ אֲבִינוּ לְשָׁלוֹם, וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים טוֹבִים וּלְשָׁלוֹם, וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ וְתַקְּנֵנוּ מִלְּכָנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׁמֶךָ וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ. (יכוין לקבל תוספת הנשמה) וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת רַחֲמִים וְשָׁלוֹם. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם אָמֵן:

נוסח אשכנז

הַשְׂפִּיכֵנוּ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם. וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּכָנוּ לְחַיִּים וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. וְתַקְּנֵנוּ בַעֲצָה טוֹבָה מִלְּפָנֶיךָ. וְהוֹשִׁיעֵנוּ מִהַרְהָ לְמַעַן שְׁמֶךָ. וְהִגֵּן בְּעַדְנוּ: וְהִסֵּר מֵעֲלֵינוּ אוֹיֵב דָּבָר וְחָרָב וְרָעַב וְגִזּוֹן. וְהִסֵּר שֵׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאַחֲרֵינוּ. וּבָצַל כְּנֶפֶיךָ תִּסְתִּירֵנוּ. כִּי אֵל שׁוֹמְרָנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה. כִּי אֵל מְלָךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה: וּשְׁמוֹר צְאֲתָנוּ וּבּוֹאֲנוּ לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: וּפְרוּשׁ עֲלֵינוּ סִכַּת שְׁלוֹמְךָ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה הַפּוֹרֵשׁ סִכַּת שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְעַל יְרוּשָׁלַיִם:

וְשִׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשְּׁבֹתָה. לַעֲשׂוֹת אֶת הַשְּׁבֹתָה לְדַרְתֶּם בְּרִית עוֹלָם: בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אוֹת הַיּוֹם לְעַלְמֵם. כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְפָשׁ:

וְתִגְדַּל וְיִתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אָמֵן]. בְּעֵלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיף מִלְכוּתָהּ, וַיִּצְמַח פְּרָקְגָהּ, וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ [אָמֵן]. בְּחַיִּיכוֹן וּבִיּוֹמֵיכוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבִזְמַן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אָמֵן].
זֶה הוּא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעַלְמֵי וְלְעַלְמֵי עֲלַמְיָא. יְתַבְרַךְ. וַיִּשְׁתַּבַּח. וַיִּתְפָּאֵר. וַיִּתְרוֹמֵם. וַיִּתְנַשֵּׂא. וַיִּתְהַדָּר. וַיִּתְעַלֶּה. וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקַדְשָׁא, בְּרִיף הוּא [אָמֵן]. לְעֵלְא [בשבת תשובה: וְלְעֵלְא] מִן כָּל בְּרַכְתָּא וּשְׂרִיתָא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחֲמָתָא, דְאִמְרִין בְּעֵלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן [אָמֵן]:

תפילת לחש

אֲדֹנָי, שְׁפֹתַי תִּפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְּהִלָּתְךָ

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, וְאֲמוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
אֲבֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי
יַעֲקֹב, אֱלֹהֵי שְׂרָה, אֱלֹהֵי רַבֵּקָה,
אֱלֹהֵי רַחֵל וְאֱלֹהֵי לֵאָה, הָאֵל
הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן,
גּוֹמֵל חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת וְאֲמָהוֹת,
וּמְבִיא גְּאֻלָּה לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְמַעַן
שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, אֱלֹהֵי
יִצְחָק, וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הָאֵל הַגָּדוֹל
הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיּוֹן, גּוֹמֵל
חֲסָדִים טוֹבִים, וְקוֹנֵה הַכֹּל,
וְזוֹכֵר חֲסָדֵי אֲבוֹת, וּמְבִיא גְּאֻלָּה
לְבְנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה.

[בשבת תשובה: זכרנו לחיים, מִלְךָ חֲפֵץ בְּחַיִּים
וּמְכַבְּדוֹ בְּסִפּוֹר חַיִּים לְמַעַן אֱלֹהִים חַיִּים]

מִלְךָ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמַגֵּן. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה מֶגֶן אֲבֹתֵינוּ וְשָׂרָה.

אַתָּה גְּבוּר לְעוֹלָם אֲדֹנָי, מְחַיֶּה מֵתִים אַתָּה, רַב לְהוֹשִׁיעַ.
בְּעוֹנֵת הַגְּשָׁמִים מְשִׁיב הַרוּחַ וּמוֹרִיד הַגֶּשֶׁם בְּקִיץ מוֹרִיד הַטֶּל

מְכַלְכֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד, מְחַיֶּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים,
סוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים, וּמְתִיר אֲסוּרִים,
וּמְקַיֵּם אֲמוּנָתוֹ לִישְׁנֵי עֶפְרַיִם. מִי כְמוֹךָ בְּעַל גְּבוּרוֹת
וּמִי דוֹמֶה לָךְ - מִלְךָ מֵמִית וּמְחַיֶּה וּמְצַמִּיחַ יְשׁוּעָה.
[בשבת תשובה: מִי כְמוֹךָ אֲבִי הַרְחֵמֵנוּ - זוֹכֵר וְצוֹרֵר לְחַיִּים בְּרַחֲמִים]

וְנִגְמָן אַתָּה לְהַחְיֹת מֵתִים. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מְחַיֶּה הַמֵּתִים.

אַתָּה קְדוֹשׁ וְשִׁמְךָ קְדוֹשׁ וּקְדוּשֵׁיךָ בְּכָל יוֹם יִהְיֶה לְךָ סֵלָה.
בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, הָאֵל הַקְּדוֹשׁ [בשבת תשובה מִלְךָ הַקְּדוֹשׁ]

אתה קדשת את יום השביעי לשמך, תכלית מעשה שמים וארץ,
וברכתו מכל הימים, וקדשתו מכל הזמנים, וכן כתוב בתורתך:

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם. ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו
אשר עשה, וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה ויברך
אלהים את יום השביעי ויקדש אתו, כי בו שבת מכל מלאכתו, אשר
ברא אלהים לעשות.

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, רצה במנוחתנו, קדשנו במצותיך
ותן חלקנו בתורתך, שבצענו מטובך ושמחנו בישועתך, וטהר לבנו
לעבדך באמת, והנחילנו, יהוה אלהינו, באהבה וברצון שבת קדשך,
וינחמו בה ישראל מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת.

רצה, יהוה אלהינו, בעמך ישראל ובתפלתם, והשב עבודה לדיכר
ביתך, ותפלתם באהבה תקבל ברצון, ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל
עמך.

בראשי חודשים ובשבת שבתוך המועד נאמר כאן:
אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו, יעלה ויבוא ויגיע, ויראה וירצה וישמע, ויפקד
ויזכר וזכוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו ואמותינו וזכרון משיח בן דוד עבדך,
וזכרון רשולים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה, לטובה,
לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום, ביום ראש החדש | חג המצות | חג הסוכות
הזה. זכרנו, יהוה אלהינו, בו לטובה, ופקדנו בו לברכה, והושיענו בו לחיים טובים,
ויבדבר ישועה ורחמים חיים וחיים, ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עינינו, כי אל
מלך חנון ורחום אתה.

ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים. ברוך אתה יהוה, המחזיר
שכינתו לציון.

מודים אנחנו לך שאתה הוא יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו
לעולם ועד, צור חיינו, מגן ישענו, אתה הוא לדור ודור. נודה לך
ונספר תהלתך על חיינו המסורים בידיך, ועל נשמותינו הפקודות לך,
ועל נפישך שבכל יום עמנו, ועל נפלאותיך וטובותיך שבכל עת, ערב
ובקר וצהרים. הטוב, כי לא כלו רחמיך, והמרחם, כי לא תמו חסדיך:
מעולם קוינו לך.

בחנוכה ובפורים של מוקפים (פורים משולש) נאמר "על הניסים":

על הניסים ועל הפרקן ועל הגבורות ועל התשועות ועל המלחמות שעשית לאבותינו ולאמותינו בימים ההם ובזמן הזה.

גרות בחצרות קדש, וקבעו שמונת ימי חנוכה אלו, להודות ולהלל לשמך הגדול [וממשיכים "ועל כולם"]

בשבת פורים של מוקפים:

בימי מרדכי ואסתר בשושן הבירה, כשעמד עליהם המן הרשע, בקש להשמיד, להרג ולאבד את כל היהודים, מנער ועד זקן, טף ונשים ביום אחד, בשלשה עשר לחדש שנים עשר, הוא חדש אדר, ושללם לבזו. ואתה ברחמיך הרבים הפרת את עצתו, וקלקלת את מחשבתו, והשבחת לו גמולו בראשו, ונתלו אותו ואת בניו על העץ. [וממשיכים "ועל כולם"]

בשבת חנוכה:

בימי מתתיהו בן יוחנן פהן גדול חשמונאי וכוניו, כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל, להשפיתם תורתך, ולהעבירם מחקי רצונך, ואתה ברחמיך הרבים עמדת להם בעת צרתם: רבת את ריבם, דנת את דינם, נקמת את נקמתם; מסרת גבורים ביד חלשים, ורבים ביד מעטים, וטמאים ביד טהורים, ורשעים ביד צדיקים, וזדים ביד עוסקי תורתך. לך עשית שם גדול וקדוש בעולמך, ולעמך ישראל עשית תשועה גדולה ופרקן כהיום הזה. ואחר כך באו בניך לדביר ביתך, ופנו את היכלך, וטהרו את מקדשך, והדליקו

ועל כלם ותברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד.

[בשבת תשובה: וכתב לחיים טובים כל בני ברייתך]

וכל החיים יודוך סלה, ויהללו את שמך באמת, האל ישועתנו וצורתנו סלה. ברוך אתה יהוה, הטוב שמך ולך נאה להודות.

שלוש רב על ישראל עמך / ועל כל באי עולם / תשים לעולם, כי אתה הוא מלך אדון לכל השלום. וטוב בעיניך לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך.

[בשבת תשובה: בספר חיים, ברכה ושלום, ופרנסה טובה, נזכר ונכתב לפניך, אנחנו וכל עמך בית ישראל. לחיים טובים ושלום.]

ברוך אתה יהוה, המברך את עמו ישראל בשלום.

יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך. יהוה צורי וגאלי:

אָלֵהִי. נִצּוּר לְשׁוֹנֵי מֶרֶע. וְשִׁפְתוֹתַי מִדְּבַר מֶרְמָה. וְלִמְקַלְלֵי נַפְשֵׁי תְדוּם.
וְנַפְשֵׁי כַּעֲפָר לְכָל תְּהִיָּה. פֶּתַח לִבִּי בְּתוֹרָתְךָ. וְאַחֲרַי מִצְוֹתֶיךָ תִּרְדּוּף
נַפְשֵׁי. וְכָל הַקָּמִים עָלַי לְרָעָה. מִהֲרָה הִפֵּר עֲצָתָם וְקִלְקַל מַחְשְׁבוֹתָם.
עֲשֵׂה לְמַעַן שְׁמֶךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן יְמִינְךָ. עֲשֵׂה לְמַעַן תּוֹרָתְךָ עֲשֵׂה לְמַעַן
קִדְשָׁתְךָ. לְמַעַן יִחַלְצוּן יְדִידֶיךָ. הוֹשִׁיעָה יְמִינְךָ וְעַנְיִי:

הֲיֵהוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לִבִּי לְפָנֶיךָ, יְהוָה, צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי.

עוֹשֵׂה שְׁלוֹם [בשבת תשובה השלום] בְּמִרוֹמָיו.
הוּא [בְּרַחֲמָיו] עֲשֵׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ.
וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאֲמָרוּ אָמֵן.

רְבוּן כָּל הָעוֹלָמִים,
עֲשֵׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ שִׁשָּׁה יָמִים
וּבְשִׁבְעֵי - זֶה לֹא נִכּוֹן מַה שְּׂאוֹמְרִים:
שֶׁבֶת מִכָּל מְלָאכְתוֹ.
כִּי בְשִׁבְעֵי אֶתָּה מִרְחִיב לִבִּי
וּמְגַדִּיל לְעִשׂוֹתָיו.
שֶׁכָּכֵל שְׁבִיעֵי נִמְלָא לִבִּי אוֹר
וְשֶׁב הַיָּם בְּלִבִּי אֵל מְקוֹמוֹ,
וְעַל גְּבוּהוֹ נִתְלָה רְקִיעַ
וְכֹכָבָיו יְטִיבוּ זֶהר וְתִרְאֶה הַיִּפְשָׁה.
וְיִוָּצֵא לִבִּי נֶפֶשׁ תִּיָּה.
שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם, מְלֹאכֵי הַשָּׁרָת,
כָּכֵר זְמַן שְׁתִּבּוֹאוּ;
יָפָה הַבַּיִת עַל כָּלָיו.
מְלֹאכֵי עֲלִיוֹן, זֶה לִבִּי הַשָּׁר
אֶת תָּם הַחֲשָׁף וְהַתְּהוֹ,
שְׂאֵהבָה יֵשׁ בֵּין כְּתָלָיו.

שחר-מריו מרדכי

ברכת מעין שבע

וַיְכַלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיְכַל אֱלֹהִים בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה.
וַיִּשְׁבַּת בְּיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי
וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שְׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

ברוך אתה יהוה אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו אלהי אברהם אלהי יצחק
ואלהי יעקב, אלהי שרה, אלהי רבקה, אלהי רחל ואלהי לאה, האל הגדול הגבור
והנורא. אל עליון קונה שמים וארץ.

מגן אבות בדברו, מחיה מתים במאמרו, האל הקדוש [בשבת תשובה: המלך] שאין
כמוהו, המניח לעמו ביום שבת קדשו, כי כם רצה להניח להם; לפניו נעבוד
ביראה ופחד, ונודה לשמו בכל יום תמיד, מעין הברכות, אל ההודאות, אדון
השלוש, מקדש השבת ומברך שביעי ומניח בקדשה לעם מדשני ענג, זכר
למעשה בראשית.

אלהינו ואלהי אבותינו ואמותינו. רצה נא במנוחתנו. קדשנו במצותיך שים
חלקנו בתורתך שבענו מטובך. שמח נפשנו בישועתך. וטהר לבנו לעבדך
באמת. והנחילנו יהוה אלהינו באהבה וברצון שבת קדשך. וינחו כה כל ישראל
מקדשי שמך. ברוך אתה יהוה, מקדש השבת:

וְתִגְדֹּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וְיִמְלִיךְ
מְלַכּוּתָהּ, וְיַצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיִּיכוּן וּבְיִוְמֵיכוּן וּבְחַיֵּי
דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל, בְּעַגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאָמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא
מְבָרַךְ לְעָלְמָא וּלְעַלְמֵי עַלְמַיָּא. יְתַבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם.
וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר. וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלָּל שְׁמֵהּ דְּקַדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן].
לְעֵלְא [בשבת חשובה: וילעלא] מן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא,
דְּאָמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאָמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]

נוסח עדות המזרח:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא.
חַיִּים וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחְמָה.
וְשִׁינְבָא וּרְפוּאָה וּגְאוּלָּה
וְסְלִיחָה וְכַפְרָה וְרוּחַ וְהַצְלָה
לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל. וְאָמְרוּ
אָמֵן.

נוסח ספרד ואשכנז:

יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא
וְחַיִּים טוֹבִים עָלֵינוּ וְעַל כָּל
יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן.

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם [בשבת חשובה השלום] בְּמִרוֹמָיו. הוּא [בְּרַחֲמָיו] יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עָלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תִבְלָא וְאָמְרוּ אָמֵן.

בין פסח לשבועות, נאמר ספירת העומר בעמוד 64

בין ראש חודש אלול להושענא רבא נאמר מזמור כ"ז בעמוד 63

בשאר השנה, מנהגנו להמשיך בעלינו לשבח בעמוד 68

תהילים כ"ג
מזמור לדוד יהוה רֵעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאֲוֹת דָּשָׂא
 יִרְבִּיצְנִי עַל מֵי מִנְחֹת יִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי־צֶדֶק לְמַעַן
 שְׁמוֹ: גַּם כִּי־אֵלֶךְ בְּנֵיא צִלְמֹת לֹא־אֵירָא וְעַ כִּי־אֲתָה עִמָּדִי שְׁבֻטְךָ
 וְיִמְשְׁעֵנִי־תִמָּה יִנְחַמְנִי: תַּעֲרֹף לִפְנֵי | שְׁלֹחַן נֶגֶד צִרְיֵי דִשְׁנֵת בְּשִׁמְן
 רֵאשֵׁי כּוֹסֵי רְוֵה אֶף | טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָּל־יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית־יְהוָה
 לְאֶרֶךְ יָמִים:

תהילים כ"ד
לְדָוִד. יְהוָה אֹרְזִי וַיִּשְׁעִי, מִמֵּי אֵירָא. יְהוָה מַעֲזֵז חַיִּי,
 מִמֵּי אֶפְחָד. בְּקָרֵב עָלַי מְרַעִים לְאָכַל אֶת בְּשׂוּרֵי - צָרִי וְאֵיבֵי לִי - הִמָּה
 כְּשָׁלוֹ וְנִפְלוּ. אִם תַּחֲנֶנֶה עָלַי מַחֲנֶה לֹא יִירָא לְבִי, אִם תִּקּוּם עָלַי מִלְחָמָה,
 בְּזֹאת אֲנִי בּוֹטֵחַ. אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת יְהוָה, אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ: שִׁבְתִּי בְּבֵית
 יְהוָה כֹּל יְמֵי חַיִּי, לַחֲזוֹת בְּנֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ. כִּי יִצְפְּנֵנִי בְּסֹכָה
 בַּיּוֹם רַעַה, יִסְתַּיְרֵנִי בְּסֹתֵר אֶהְלוֹ, בְּצוּר יְרוּמָמֵנִי. וְעַתָּה יְרוֹם רֵאשֵׁי עַל
 אֵיבֵי סְבִיבוֹתַי, וְאֶזְבְּחָה בְּאֶהְלוֹ זִבְחֵי תְרוּעָה, אֲשִׁירָה וְאֶזְמְרָה לִיהוָה
 שְׂמֵעַ, יְהוָה, קוֹלִי אֶקְרָא, וְחַנּוּנִי וְעֲנֻנִי. לֵךְ אָמַר לְבִי: בְּקִשׁוּ פְּנֵי; אֶת
 פְּנֵיךְ יְהוָה אֲבַקֵּשׁ. אֵל תִּסְתַּר פְּנֵיךְ מִמֶּנִּי, אֵל תֵּט בָּאֶף עֲבָדֶךָ, עֲזַרְתִּי
 הִיִּית; אֵל תִּטְשֵׁנִי וְאֵל תַּעֲזֹבֵנִי, אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל. כִּי אָבִי וְאִמִּי עֲזָבוּנִי, וַיְהוֶה
 יֶאֱסֹפְנִי. הִרְוֵנִי יְהוָה דְּרֹכֶךָ, וְנַחֲנִי בְּאַרְחַ מִישׁוּר לְמַעַן שׁוֹרְרִי. אֵל תַּתְּנֵנִי
 בְּנַפְשׁ צָרִי, כִּי קָמוּ בִי עַדֵי שְׁקָר וַיִּפַּח חֶמְסִם. לוֹלֵא הֶאֱמַנְתִּי לְרֹאוֹת בְּטוֹב
 יְהוָה בְּאֶרֶץ חַיִּים. קוּהַ אֵל יְהוָה, חֲזֹק וַיֶּאֱמַץ לְכַף, וְקוּהַ אֵל יְהוָה.

סדר ספירת העומר

לְשֵׁם יְחִוּד קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ בְּדַחֲלוֹ וּרְחִימוּ לְיַחַד שְׁם י"ה בּו"ה בְּיַחְוּדָא שְׁלִים בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל. הַנְּנִי מוֹכְנָה וּמְזַמְנָה לְקַיִם מַצּוֹת עֲשֵׂה שֶׁל סְפִירַת הָעוֹמֵר כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בַּתּוֹרָה: וּסְפַרְתֶּם לָכֶם מִמְחַרַת הַשֶּׁבֶת מִיּוֹם הַבֵּיאָכֶם אֶת עוֹמֵר הַתְּנוּפָה שְׁבַע שָׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תִּהְיֶינָה: עַד מִמְחַרַת הַשֶּׁבֶת הַשְּׂבִיעִית תִּסְפְּרוּ תְּמִשִּׁים יוֹם וְהִקְרַבְתֶּם מִנְחָה תְּדַשָּׁה לִי: וַיְהִי נָעַם יי עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָהוּ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם,
אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל סְפִירַת הָעוֹמֵר.

טז בניסן, א' של חול המועד
היום יום אחד לעומר.	כג בניסן
היום שמונה ימים שהם שבוע
אחד ויום אחד לעומר.
יז בניסן, ב' של חול המועד
היום שני ימים לעומר.	כד בניסן
היום תשעה ימים שהם שבוע
אחד ושני ימים לעומר.
יח בניסן, ג' של חול המועד
היום שלשה ימים לעומר.	כה בניסן
היום עשרה ימים שהם שבוע אחד
ושלשה ימים לעומר.
יט בניסן, ד' של חול המועד
היום ארבעה ימים לעומר.	כו בניסן
היום אחד עשר ימים שהם שבוע
אחד וארבעה ימים לעומר.
כ בניסן, ה' של חול המועד
היום חמשה ימים לעומר.	כז בניסן
היום שנים עשר ימים שהם שבוע
אחד וחמשה ימים לעומר.
כא בניסן, שביעי של פסח
היום ששה ימים לעומר.	
כב בניסן, מוצאי יום טוב
היום שבעה ימים
שהם שבוע אחד לעומר.	

כח בניסן

היום שלשה עשר יום שהם שבוע
אחד וששה ימים לעמר.

ו' באייר

היום אחד וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות לעמר.

כט בניסן

היום ארבעה עשר יום
שהם שני שבועות לעמר.

ז' באייר

היום שנים וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות ויום אחד
לעמר.

ל בניסן, א' דראש חדש

היום חמשה עשר יום שהם שני
שבועות ויום אחד לעמר.

ח' באייר

היום שלשה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות ושני ימים לעמר.

א' באייר, ב דראש חדש

היום ששה עשר יום שהם שני
שבועות ושני ימים לעמר.

ט' באייר

היום ארבעה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות ושלשה ימים
לעמר.

ב' באייר

היום שבעה עשר יום שהם שני
שבועות ושלשה ימים לעמר.

י' באייר

היום חמשה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

ג' באייר

היום שמונה עשר יום שהם שני
שבועות וארבעה ימים לעמר.

יא באייר

היום ששה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות וחמשה ימים
לעמר.

ד' באייר

היום תשעה עשר יום שהם שני
שבועות וחמשה ימים לעמר.

יב באייר

היום שבעה וְעשרים יום שהם
שלשה שבועות וששה ימים
לעמר.

ה' באייר, יום העצמאות

היום עשרים יום שהם שני
שבועות וששה ימים לעמר.

יג באייר

היום שמונה ועשרים יום שהם
ארבעה שבועות לעמר.

כ באייר

היום תמשה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות לעמר.

יד באייר, פסח שני

היום תשעה ועשרים יום שהם
ארבעה שבועות יום אחד לעמר.

כא באייר

היום ששה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות יום אחד
לעמר.

טו באייר

היום שלושים יום שהם ארבעה
שבועות ושני ימים לעמר.

כב באייר

היום שבועה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות ושני ימים
לעמר.

טז באייר

היום אחד ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות ושלושה ימים
לעמר.

כג באייר

היום שמונה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות ושלושה ימים
לעמר.

יז באייר

היום שנים ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

כד באייר

היום תשעה ושלושים יום שהם
תמשה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

יח באייר, ל"ג בעומר

היום שלשה ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות ותמשה ימים
לעמר.

כה באייר

היום ארבעים יום שהם תמשה
שבועות ותמשה ימים לעמר.

יט באייר

היום ארבעה ושלושים יום שהם
ארבעה שבועות וששה ימים
לעמר.

כו באייר

היום אחד וארבעים יום שהם
תמשה שבועות וששה ימים
לעמר.

כז באייר

היום שנים וארבעים יום שהם
ששה שבועות לעמר.

ב' בסיון

היום ששה וארבעים יום שהם
ששה שבועות וארבעה ימים
לעמר.

כח באייר, יום ירושלים

היום שלשה וארבעים יום שהם
ששה שבועות ויום אחד לעמר.

ג' בסיון

היום שבעה וארבעים יום שהם
ששה שבועות וחמשה ימים
לעמר.

כט באייר

היום ארבעה וארבעים יום שהם
ששה שבועות ושני ימים לעמר.

ד' בסיון

היום שמונה וארבעים יום שהם
ששה שבועות וששה ימים
לעמר.

א בסיון, ליל ראש חדש

היום חמשה וארבעים יום שהם
ששה שבועות ושלשה ימים
לעמר.

ה' בסיון, ערב שבועות

היום תשעה וארבעים יום שהם
שבעה שבועות לעמר.

תהילים ס"ז למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו, יאר פניו
אתנו, סלה: לדעת בארץ דרפד, בכל גוים שועתך: יודוך עמים אלהים, יודוך
עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים, כי תשפט עמים מישר, ולאמים בארץ תנחם
סלה: יודוך עמים אלהים, יודוך עמים כלם: ארץ נתנה יבולה, יברכנו אלהים
אלהינו: יברכנו אלהים, וייראו אותו כל אפסי ארץ: ועל ידי זה ישפע שפע רב
בכל העולמות לטהרנו ולקדשנו בקדשתך העליונה, אמן סלה:

אנא בכת גדרלת ימינך תתיר צרונה: קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נרא: נא
גבור דורשי יחודך ככבת שמרם: ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם:
חסין קדוש ברב טובך נהל ערתך: יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדשתך: שועתנו
קבל ושמע צעקתנו יודע תעלמות: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

עלינו לשבת לארון הכל. לתת גדלה ליוצר בראשית.

שנתן לנו תורת אמת וחי
עולם נטע בתוכנו כי כל-
העמים ילכו איש בשם אלהיו
ואנחנו נלך בשם-יהוה
אלהינו--לעולם ועד.
שלא עשנו כגויי הארצות ולא
שמנו כמשפחות האדמה. שלא
שם חלקנו כהם וגורלנו ככל
המונם שהם משתחוים להבל וריק
ומתפללים אל אל לא יושיע.

ואנחנו פורעים ומשתחוים ומודים לפני מלך המלכים הקדוש ברוך
הוא. שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ. ומושב יקרו בשמים ממעל. ושכינת
עזו בגבהי מרומים. הוא אלהינו ואין עוד. אמת מלפנו ואפס זולתו. כפתוב
בתורתו : וידעת היום והשבת אל לבבך, כי יהוה הוא האלהים בשמים
ממעל ועל הארץ מתחת. אין עוד :

על כן נקנה לך יהוה אלהינו לראות מהרה בתפארת עזך להעביר גלולים
מן הארץ והאלילים פרות יפרתו. לתקן עולם במלכות שדי. וכל בני בשר
יקראו בשמך, להפנות אליך כל רשעי ארץ. כפירו וידעו כל יושבי תבל. כי
לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לפניך יהוה אלהינו יכרעו ויפלו, ולכבוד
שמך יקר יתנו. ויקבלו כלם את עול מלכותך. ותמלוך עליהם מהרה לעולם
ועד. כי המלכות שלך היא. ולעולמי עד תמלוך בכבוד. כפתוב בתורתך :
יהוה ימלוך לעלם ועד : ונאמר והיה יהוה למלך על כל הארץ. ביום ההוא
היה יהוה אחד ושמו אחד :

ובתורתך יהוה אלהינו כתוב לאמר :

שמע ישראל, יהוה אלהינו יהוה אחד :

קדיש לאבלים ואבלות

יִתְגַּדֵּל וְיִתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא [אַמֵּן]. בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כִרְעוּתָהּ וְיִמְלִיךָ מַלְכוּתָהּ,
וְיִצְמַח פְּרָקְנָהּ, וְיִקְרַב מְשִׁיחָהּ [אַמֵּן]. בְּחַיִּיכוּן וּבְיִמְיִכוּן וּבְחַיִּי רְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל, בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב, וְאִמְרוּ אָמֵן [אַמֵּן]. יְהִי אֵשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא מְבַרְךָ לְעֵלָם
וּלְעֵלְמֵי עֲלְמַיָּא. תִּבְרַךְ. וְיִשְׁתַּבַּח. וְיִתְפָּאֵר. וְיִתְרוֹמֵם. וְיִתְנַשֵּׂא. וְיִתְהַדָּר.
וְיִתְעַלֶּה. וְיִתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקֻדְשָׁא, בְּרִיךְ הוּא [אַמֵּן]. לְעֵלָא [בשבת תשובה: וְלְעֵלָא]
מִן כָּל בְּרַכְתָּא וְשִׁירְתָּא, תִּשְׁבַּחְתָּא וְנַחֲמַתָּא, דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא, וְאִמְרוּ אָמֵן
[אַמֵּן]:

נוסח ספרד ואשכנז:

יְהִי אֵשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים
טוֹבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

נוסח עדות המזרח:

יְהִי אֵשׁ שְׁלֵמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא. חַיִּים
וְשָׁבַע וְיִשׁוּעָה וְנַחֲמָה. וְשִׁיזְבָּא
וְרַפּוּאָה וְגִאּוּלָּה וְסְלִיחָה וְכַפְּרָה
וְרוּחַ וְהַצְּלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל. וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

עוֹשֶׂה שְׁלוֹם [בשבת תשובה השלום] בְּמְרוֹמָיו. הוּא [בְּרַחֲמָיו] יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם
עֲלֵינוּ. וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל וְעַל כָּל יוֹשְׁבֵי תֵבֵל וְאִמְרוּ אָמֵן. [אַמֵּן]:

יגדל אלהים מי וישתבח.
 אחד ואין יחיד כִּיחודו.
 אין לו דמות הגוף ואינו גוף.
 קדמון לכל דבר אשר נברא.
 הנו אדון עולם לכל נוצר.
 שפע נבואתו נתנו אל
 לא קם בִּישְׂרָאֵל כְּמֹשֶׁה עוֹד.
 תורת אמת נתן לעמו אל.
 לא יחליף האל ולא ימיר.
 צופה יודע סתרינו.
 גומל לאיש חסד כמפעלו.
 ישלח לקץ ימים משיחנו.
 מתים יתיה אל ברב חסדו.
 אלה שלש עשרה לעקרים.
 תורת משה אמת ונבואתו.

נמצא ואין עת אל מציאותו :
 נעלם וגם אין סוף לאחדותו :
 לא נערף אליו קדשתו :
 ראשון ואין ראשית לראשיתו :
 יורה גדלתו ומלכותו :
 אנשי סגלתו ותפארתו :
 נביא ומביט את תמונתו :
 על יד נביאו נאמן ביתו :
 דתו לעולמים לזולתו :
 מביט לסוף דבר בקדמותו :
 נוהג לרשע רע כרשעתו :
 לפדות מחכי קץ ישועתו :
 ברוך עדי עד שם תהלתו :
 הן הם יסוד דת אל ותורתו :
 ברוך עדי עד שם תהלתו :

רבי דניאל בן יהודה הדיין

קידוש לליל שבת

וַיִּבְרָא אֱלֹהִים אֶת־כּוֹכַב־אֲשֶׁר עָשָׂה וְהַגִּיהַטּוֹב מְאֹד וַיְהִי עֶרֶב וַיְהִי בֹקֶר: יוֹם הַשְּׁשִׁי. וַיִּכְלֹו הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל צְבָאָם: וַיִּכְלֹו אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה. וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדְּשׁ אֹתוֹ. כִּי בּו שָׁבַת מִכָּל מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

סְבָרֵי חֲבָרִי וְחֲבָרוֹתֵי (עוֹנִים: לַחִיִּים)

בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה. אֱלֹהֵינוּ מְלִךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְרִי הַגֶּפֶן: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה אֱלֹהֵינוּ מְלִךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְרָצָה בָּנוּ. וְשָׁבַת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָנוּ. זְכוּרֹן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית כִּי הוּא יוֹם תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זְכוּר לִיצִיאַת מִצְרָיִם. כִּי בְּנוּ בְּחַרְתָּ וְאוֹתָנוּ קִדְּשָׁתָּ מ' / עִם כָּל הָעַמִּים וְשָׁבַת קִדְּשָׁךְ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנְּחִילָתָנוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַיְהוָה. מְקַדְּשׁ הַשָּׁבֶת:

שם ידעתי חמדה שלא היתה כמוה
והזמן שהוא היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות היו מתעצמים לגבה.

והאור החל מסביב שו"טף כנהר לנבע,
וגלגל העין את גלגל החמה חמד.
אז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

הזהירו ראשי השיחים והאור לא ידע שבע,
נתך בגלי הנהר ובכל אדוותיו נצת,
אף ראשי היה בעיניו כתפוח זהב לבלע.

שושני נהר צהבות פצרו את פיהן לבלע
את אדוות הנהר בחפזן וגבעול העשב השט,
ואתו היום היה יום השביעי בשבת
וכל בדי אילנות מתעצמים בתשוקה לגבה
ואז ידעתי חמדה שלא היתה כמוה.

דליה רביקוביץ

לְכִי נִפְשֵׁי צְאֵי כֻלָּה יוֹם יוֹם
לְקַבֵּל פְּנֵי שַׁבַּת הַמְלָכָה.

אמיר גלבע

ציון היא קהילה ארצישראלית בירושלים. קהילה בהתהוות תמיד, מבקשת לרקום יחד, בעדינות הקשבה ואומץ, יהדות ארצישראלית העוסקת בתפילה וריפוי, תורה ותיקון עולם, על הרצף היהודי הקדום בין מסורת לחידוש. מוזמנים לבוא כמו שאתם. מוזמנות להיות שותפות לחזון ולהגשמה. לתת רשות לנשמה לחלום ולעשות. לחיות חיי קהילה קרובים ונפגשים, ערבים ומוגנים. חיי ערכות וכבוד אדם. ללמוד וללמד זה את זה שפת ענוה ותקוה. לרקום מאמינים לאמן. לבנות מרחב חסד וצדק. לחבר חיבורים בין אדם לאדם, עם לעם, בין ירושלים של מטה למעלה, ולרקום את העולם לאחד מעומק אמונה וייעוד. ויהי רצון שנלך אלה אל אלה בריעות וידידות תמיד, לאורך ימים ושנים, באהבה.

מהדורה נסיונית לנוסח מתהווה בעריכת צוות התפילה בקהילת ציון: יהלה לחמיש, הדס פל ירדן עקיבא סגל, נריה רפאל כנפו והרבה תמר. הפיוטים מאתר התפילה והפיוט, והשירה העברית מזמרשת ומרחבי הרשת, כל הזכויות שמורות ליוצרים ולאקו"ם. נוסח התפילה מאתר ספריא עם תיקונים ושינויים כמסורת ציון. מהדורת קיץ תשפ"ד. לא למכירה.

יצא לאור בשיתוף:

AVIV
FOUNDATION

THE HONEY
FOUNDATION
FOR ISRAEL

המנהלת
ליהדות ישראלית

אינד
ארגוני
יהדות
ישראלית

פנים

משרד התפוצות
והמאבק באנטישמיות

